

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஓ. பி. இராமன்]

விடுமென்று சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் கூட இரண்டு மூன்று நாள் இருட்டடிப்பு இருந்தது. இந்த இக்கட்டான சூழ்நிலையில் அரசு நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மேலும் சபையை ஒத்திவைத்து, விவாதம் செய்யத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : எப்படி வருகிறது கிளாரிபிகேஷன்? இதிலே விவாதத்தைத் தொடங்கக்கூடாது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன். மின்சார வேட்டு . . .

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் விவாதத்தை ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையிது 1973 பிப்ரவரி 5-ம் நாள் முதல் தொடங்கியுள்ள விவாதத்தில் இப்பொழுது குறித்துப் பேசுவதற்கு, உறுப்பினருக்கு நிறைய வாய்ப்பு உள்ளதாலும், அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியிருப்பதினாலும், மேலவை விதிகளின் 44-வது விதியின் கீழ் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு நான் அனுமதி மறுக்கிறேன்.

3. ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு 4-50
உறுப்பினர் திரு. சா. கணேசன் தமது திருத்தங்களை முன்மொழி பி.ப.
வார்.

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்கு கீழ்க் காணும் திருத்தங்களை முன்மொழிகிறேன் :

“இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :—

(1) மின்சாரம் வழங்குவதில் உற்பத்தி அளவு அல்லது வழங்கவல்ல அளவுக்கு மிக அதிகமாக ஏராளமான இடங்கட்கு வழங்க முனைவதால் உள்ள நஷ்டங்களையும் சிரமங்களையும் தீர்க்கத் தக்க வழிவகை கூறுமையும்த;

[1973 பிப்ரவரி 7]

(2) மாணாக்கர்—காவல் துறை—பேருந்துப் போக்கு வரத்துத் துறை ஆகியவர்களிடையில் ஏற்படும் சச்சரவுகள் தீர்த்துக்க வழிவகை கூருமையையும்;

(3) பொறியியற் பட்டதாரிகள் உள்பட ஏராளமான பட்டதாரிகட்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதற்குரிய வழிவகை பற்றிக் கூருமையையும் வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுகிறது”.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : திருத்தத்தை வழிமொழிவது யார்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரை மீதான விவாதத்தில் இப்போது திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் பேசுவார்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பெரும்பான்மையான ஏமாற்றம் தான் தருகின்றது. எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், விவசாயத்திலும் சரி, விலைவாசியைப் பொறுத்த வரையிலும் சரி, மாணவர் வர்க்கத்திலும் சரி, மற்றும் மாநிலத்திலே (ஸா அண்ட் ஆர்டர்) உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பொறுப்புபற்றியும், இப்படி அநேக வர்க்கத்திலே எந்தவிதமான ஒரு பலனும் அடையாத வகையிலே இந்த உரை இருக்கிறதனாலே, தமிழ் நாட்டு மக்கள் நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று இந்த உரையை எதிர்பார்த்திருந்தும் இது ஏமாற்றத்தைத்தான் கொடுத்திருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால், இது வரையிலே நாம் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மின்சார வெட்டைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்கள் அறிக்கை விடுகின்றார்கள். அந்த அறிக்கையிலே குறைப்பட்டுச் சொல்கின்றார். ஆனால் அப்படி குறைகூறிச் சொல்லியிருக்கின்றாரே தவிர, அதை உடனடியாக நீக்குவதற்கான சூழ்நிலைபற்றி அறிக்கையிலும், இந்த உரையிலும் எந்தவிதமான அறிக்கையும் இல்லை. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், 40 சதவிகிதம் வரை இந்த வெட்டை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு வார காலமாக திடீர், திடீர் என்று லைட்டுகள் அணைக்கப்பட்டு இருள் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. காரணம்பற்றி, மாண்புமிகு

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

அமைச்சர் அவர்கள் வேகமாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். இது மாதிரி ஏற்படும் என்ற அறிக்கையை முன்கூட்டியே ஜனங்களுக்குத் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். இப்போது 5, 7 தேதிகளில் நடந்த கல்யாணங்களில் எல்லாம் திடீரென்று விளக்குகள் அணைந்துபோய் ஒரே இருளாகக் கிடக்கும் நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. ஜனங்கள் எவ்வளவு அவஸ்தைப்பட்டார்கள் தெரியுமா? தாலி கட்டுகிற நேரத்தில்கூட விளக்குகள் அணைந்து போய், அது ஒரு அபசகுணம் மாதிரி ஆகி, மக்கள் துன்பப்பட்டார்கள். இந்த மின்சார வெட்டு எதனால் ஏற்பட்டது? நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களால் இந்த மின்சாரம் சேதம் ஆகிறது என்று வர்த்தக சபைத் தலைவர் போன வாரம் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார். 40 சதவிகிதம் வரை மின்சாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது என்பதை தென்னிந்திய வர்த்தக சபைத் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கையை நாம் எடுக்க வேண்டும். இனிமேலாவது இந்தமாதிரியான சேதாரத்தைத் தடுக்க வேண்டும். போனது போகட்டும், இனிமேலாவது இப்படி மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டத்தைப் போக்கி, 40 சதவிகிதம் சேதாரம் போவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று வர்த்தக சபைத் தலைவர், ஒரு பொறுப்பானவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியைப் பற்றி. விலைவாசி ஏறுகிறது. போன கூட்டத்தில் இருந்த விலையைவிட இந்தக் கூட்டத்தின் போது எத்தனை சத விகிதம் ஏறியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்கு நிவாரணக் கடை வைத்திருக்கிறோம். எங்கேயிருக்கிறது என்றால், பெரிய நகரங்களில் ஓரளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அதில் பருப்பும், அரிசியும் தான் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது ஏறியிருக்கிறது எண்ணெய்தான். அதுதான் ஜாஸ்தியாக விலை ஏறியிருக்கிறது. இந்த எண்ணெய் விலையை எப்படிக்குறைக்க முடியும்? நகரத்தில் மட்டும் நிவாரணம் கொடுத்தால் போதுமா? கிராமங்களிலுள்ள ஜனத்தொகை எவ்வளவு? அவர்களுக்கு எப்படி இதைக் குறைத்து நிவாரணம் அளிக்க முடியும்? எல்லோருக்கும் இதே போல், நகர மக்களைப் போல், கிராம மக்கள், ஏழை மக்களுக்கும் இந்த மாதிரியான நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக (ரா அண்ட் ஆர்டர்) உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது சர்க்கார். சர்க்கார்தான்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1973 பிப்ரவரி 7]

மக்களுடைய உயிரையும் உடைமையையும் பாதுகாப்பதற்குப் பொறுப்பு. இந்த நிலைமையில் யாரோ சிலர் கலவரம் செய்கிறார்கள் என்றால், இதில் பொதுமக்கள் தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு இப்போதுள்ள கட்சிகள் மட்டும் காரணமல்ல. இந்த மாதிரியான ஒரு சம்பவம் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் தி.மு. கழகப் பொதுக் குழுக் கூட்டம் நடக்கிற அந்த 3 தினங்களில், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்யும் நேரத்திலே, மாண்புமிகு கல்வித் துறை அமைச்சர் திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் ஆலங்குடியில் போகும்போது, அங்கே அ.தி.மு.க., கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி—இவர்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்கு கருப்புக் கொடி காட்டினிட்டார்கள். அங்கே ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் புதுக் கட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, பொதுக் கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சலசலப்பு ஏற்பட்டவுடன், அமைச்சர் அவர்களைப் பேசாதே என்றார்கள். அமைச்சர் “தி.மு.க. தோழர்கள் எல்லாம் சும்மா இருங்கள், இந்த சலசலப்புக்குக் காரணமானவர்களைக் காவல் துறையினர் கவனித்துக் கொள்வார்கள்”, என்று சொன்னார். இப்படி ஒரு தரம், இரண்டு தரம், மூன்று தரம் கடுமையாக இதைச் சொல்லும்போது, அங்கே யிருந்த காவல் துறையினர் ஒரே பாய்ச்சலாக, அங்கே கூடியிருந்த ஜனங்கள் மேலே பாய்ந்து விட்டார்கள். யாரோ கலகம் பண்ணுகிறார்கள், ஆனால் பழி ஒரு பக்கம்...

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் கலந்து கொண்ட கூட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அன்று கறம்பக் குடி, ஆலங்குடி—இந்த 2 ஊர்களிலும் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றேன். கறம்பக்குடியில் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அங்கே 100, 150 பேர் கருப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அங்கே கூட்டம் நடைபெற்றது. கூட்டத்தில் யாரோ கூச்சல் போடுவதற்கு வந்தார்கள். காவல் துறையினர் ஒரு தோழரை கூட்டத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தினார்கள். கறம்பக் குடியில் அதற்குப் பிறகு கூட்டம் நடந்தது. அதை முடித்துக் கொண்டு, ஆலங்குடிக்கு வருகிறபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை அவர்களுக்கு ஒதுக்கினார்கள் அங்கே கருப்புக் கொடி காட்டுவதைத் தடுக்கவில்லை. வேறு வழியாக வந்தபோது, அங்கே

1973 பிப்ரவரி 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருப்புக்கொடி காட்டினார்கள். வேறு இடத்தில் ஏற்பட்டதாக உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேடையில் நான் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே கூச்சல் ஆரம்பித்துவிட்டது. பின் எப்படி நான் எம்.ஜி.ஆரைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்திருப்பேன்? அப்படி நான் கூட்டத்தில் பேச ஆரம்பித்தால் கூட திரு. எம்.ஜி.ஆர். முக்கால் மணி நேரம் கழித்துத்தான் வருவார். முக்கால் மணி நேரத்துக்கு முன்னாலே என் பேச்சில் திரு. எம்.ஜி.ஆர். வரமாட்டார் இந்த உண்மையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அதற்குப் பிறகு கூட்டத்துக்கு வந்தவர்கள் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டேயிருந்தார்கள்.

தலைவரவர்களே, பொதுக் கூட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த இடத்திற்குப் பிறகு ஒரு டிச், அதற்குப் பிறகு ஒரு ரோடு, அதற்குப் பின்னாலே வந்தவர்கள் கூடிக்கொண்டு கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் பேசிக்கொண்டேயிருந்தேன். இடையிலே, ரோடிலே போலீசார் இருந்தார்கள். ஆகவே கூட்டத்தில் ஒரு கூச்சலும் கிடையாது. கூட்டம் ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. கூட்டத்திற்குப் பின்னாலே கால்வாய் ஓடுகிறது. கால்வாய்க்குப் பின்னாலே ரோடு இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் மில்கன் எல்லாம் இருக்கின்றன அந்தப் பகுதியில் கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அவர்களை அடித்து விரட்டவும் முடியாது, தடுக்கவும் முடியாது. அவர்கள் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்கள். நானும் பேசிக்கொண்டேயிருந்தேன். அவர்களை அடிப்பதற்கு கூட்டத்தில் இருப்பவர்கள் விரைந்து கட்டிக்கொண்டு கிளம்பினார்கள். அப்போது நான் அமைதியாக இருங்கள் என்று நான் சொன்னேன். காவல் துறையினர் அமைதியை ஏற்படுத்துவார்களென்று சொன்னேன். இதைச் சொல்லாமல் நான் என்ன செய்ய முடியும்? 'நீங்கள் போய் அடியுங்கள்' என்று சொல்லச் சொல்கிறீர்களா அல்லது 'நீங்கள் கிளம்பி, அவர்களை யெல்லாம் ஒரு கை பார்த்து விட்டு வாருங்கள்' என்றோ அல்லது 'போலீசாரெல்லாம் அகன்றுகொள்ளுங்கள், 2 பேரும் ஒரு கை பார்த்துக் கொள்கிறோம்' என்று என்னைச் சொல்லச் சொல்கிறீர்களா? கூட்டத்தில் இருப்பவர்கள் ஆத்திரப்பட்டுக் கிளம்பியபோது, நீங்கள் அமைதியாக உட்காருங்கள், போலீசார் பார்த்துக்கொள்வார்களென்று சொன்னேன். கூச்சல் போட்டவர்கள் கற்களை

5-00
பி.ப.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 பிப்ரவரி 7]

வீசினார்கள். வீசிய கற்கள் பாதையைத் தாண்டி, சாக்கடைக் குழியைத் தாண்டி, இடையிலிருந்த போலீசார் மீது விழுந்ததே தவிர ஒரு கல்கூட கூட்டத்திலே விழவில்லை. விழுந்த கல் அத்தனையும் போலீசார் மீது தான். அங்கேயே ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் கல்லடிப்பட்டு விழுந்து விட்டார். அதற்குப் பிறகு தான் அங்கு போலீசார் தடியடிப் பிரயோகம் பண்ணி, ஓரளவுக்கு அவர்களைக் கலைத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் $\frac{1}{4}$ மணி நேரம் பேசிவிட்டு, கிளம்பி வந்து விட்டேன். அது வரையில் கண்ணீர்ப் புகை வீசுகின்ற தன்மையோ, வேறு எதுவுமோ ஏற்படவில்லை. நான் வந்ததற்குப் பிறகு கல்வரம் ஏற்பட்டு, பிறகு கண்ணீர்ப் புகை வீசிய செய்தியை நான் கேள்விப்பட்டேன். இது நடந்த உண்மை. இதற்குப் பிறகு நடைபெற்றதிலே யார் யார் தவறு செய்தார்கள், யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை கோர்ட் பார்த்துக்கொள்ளட்டும். அங்கு நடைபெற்ற ஒன்றை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நக்சிதர் : நான் அமைச்சரவர்கள் உத்தரவு போட்டார்களென்று சொல்லவில்லை. அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அப்போது சலசலப்பு ஏற்பட்டதன் காரணமாக, காவல் துறையினர் கவனித்துக்கொள்வார்களென்று ஒரு முறை, இரண்டு முறை, மூன்று முறை சொன்னபோது, போலீசார் நடவடிக்கையில் வேகமாக இறங்கினார்கள். எந்தவிதமான எச்சரிக்கையுமில்லாமல் நடவடிக்கையில் இறங்கினார்கள். தடியடிப் பிரயோகத்தின்போதும், கண்ணீர்ப் புகை வீசியபோதும் எச்சரிக்கையுமில்லாமல் இறங்கினார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தை மறுபடியும் மாற்றிச் சொல்லக்கூடாது. புரியாமல் பேசுகிறவர்கள் கூறுத்தைப் புரிந்துகொண்டு பேச வேண்டும். சொல்லப்பட்ட விளக்கப்படி, போலீசார் கூட்டத்தில் இருப்பதனால், மற்றவர்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சத்தம் போடுகிறார்கள் என்றும் போலீசாரே அமைதியைப் பாதுகாப்பார்களென்றும் அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். போலீசார் மீது கல்லடி விழுந்த பிறகும் போலீசார் எச்சரிக்கை கொடுத்து அடிப்பார்களென்று ஒரு முறை கிடையாது. போலீசார் அடிப்பட்ட பிறகு, 'எங்களை அடித்து

1973 பிப்ரவரி 7]

விட்டார்கள், ஆகவே எச்சரிக்கிறோம்' என்று கூறுவது இயல்பு. உடனே அவர்கள் தற்காப்புக்காக அடிப்பார்கள். அந்த முறையை நாட்டுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமேயொழிய, அந்த முறையை மாற்றித் தெரிவிக்கக் கூடாது.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : போலீசார் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும். எச்சரிக்கை செய்யக்கூடாதென்பதைப்பற்றிப் பேசுவது ஒருபுறமிருக்கட்டும். கூட்டத்திலே யார் கல் எறிந்தார்கள், அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் சந்தேகிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கூட்டத்தில் கல்லை எறிந்தவர்கள் இந்த வம்பை விலைக்கு வாங்க வேண்டும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் கைது செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு காரியத்திற்காக கல் எறிந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைத்தான் சொல்ல வந்தேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் காவல் துறையினருக்குக் கூறினார்கள் அல்லது தடியடிப் பிரயோகம் செய்யச் சொன்னார்களென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியென்றால் கல் எறிந்தவர்கள் யாரென்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : கல் எறிந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள்தானென்று தெரிகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆக, போலீசார் முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்களைத்தான் அடித்தார்களென்று சொல்கிறீர்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : கூட்டத்திற்கு வந்தவர்கள் அவ்வளவு பேரும் அடிப்பட்டார்கள். அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள்...

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அதற்காகத்தான் அன்று இரண்டு விவகாரமும் இருந்ததென்று சொன்னேன். ஒன்று, கறம்பங்குடி விவகாரம், இன்னொன்று 8 மைலில் உள்ள ஆலங்குடி விவகாரம். கறம்பங்குடியில் கருப்புக் கொடியும் காட்டப்பட்டது, கூட்டமும் நடைபெற்றது. கருப்புக் கொடி காட்டியவர்கள் கூச்சல் போட்டார்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

அவர்கள் அமைதியாக நடந்தார்கள். அங்கே அவர்களை அடிக்க வேண்டிய அவசியமோ, துன்புறுத்த வேண்டிய அவசியமோ ஏற்படவில்லை. 8-வது மைலிலுள்ள கறம்பக்குடியில் எந்தவிதமான நிகழ்ச்சியும் நடைபெறவில்லை. 2½ மணி நேரம் அங்கே கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஆலங்குடியிலேதான் இந்த நிலைமைகள். 8 போலீசார் வந்து அவர்களில் ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டபிள் அடிப்பட்டு, கீழே விழுந்துவிட்டார். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நான் வந்ததற்குப் பிறகு அங்கு ஏற்பட்ட கல்வாரம் காரணமாக, அங்கு கண்ணீர்ப்புகை விசியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தீக்ஷிதர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே பேசி, அதிலே எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கல்லை வீசி விட்டு போலீசார் ஒன்றுமே செய்யாமல், கூட்டம் முடிந்த பிறகு தீக்ஷிதர் பேசுகிற கூட்டத்தில், தீக்ஷிதர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் கல் எறிந்தார்கள், போலீசார் அதில் தலையிடவில்லையென்று சொல்லிவிடலாமா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். இது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் கைது செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு காரணம் காட்ட வேண்டி, இந்த விதமாக எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் கல் வீட்டெறிந்து, போலீசார் மேல் படும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தி வந்ததையொட்டித்தான் இங்கே விளக்கம் தெரிவித்தேனெய்யாழிய வேண்டுமென்றமில்லை. மந்திரிகள் ஆலங்குடியில் பேசும்போதுதான் இத்தனையும் நடந்தது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எனக்கு ஒரு சின்ன விளக்கம் தேவை...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போது ஆலங்குடியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களே வந்து கல் எறிந்தார்களென்பது தங்களுடைய வாதம். அதைத் தாங்கள் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறீர்களா?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தகவல் வந்ததைத்தான் சொன்னேன். நான் இருப்பது ஸ்ரீரங்கம்...

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உங்களுக்கு இப்படி ஒரு தகவல் வந்தது. எனக்கு பூரங்கத்திலிருந்து தீக்ஷிதர் ஆள் அனுப்பினார்களென்ற தகவல் வந்தது. (கை தட்டல்.)

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : திரு பராங்குசம் அவர்கள் தட்டுகின்ற சத்தம் ஆலங்குடியிலேயே கேட்கும்போலிருக்கிறது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) : மேலே பேசுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதற்குப் பிறகு, இந்த நிகழ்ச்சியையொட்டி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் விரட்டி, விரட்டிப் பிடித்து, சுமார் 40 பேருக்கு மேலே கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். கைது செய்யப்படாமலிருக்கும் எதிர்க் கட்சிகளான, ஏ.டி.எம்.கே., ஆளும் காங்கிரஸ், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்டு கட்சி, ஆகியவற்றின் தலைவர்களையும் தொண்டர்களையும் தேடிக்கொண்டு, இரவு 12 மணிக்கு மேலே சுமார் 500 பேர்கள் கொண்ட கூட்டம் சென்றது. போலீசையும் வைத்துக் கொண்டு, தேடிக்கொண்டு சென்றது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். திருவரங்குளம் பேரூராட்சித் தலைவர் அதற்குத் தலைமை காங்க, அவர்கள் ஆலங்குடி பேரூராட்சித் தலைவர் வீட்டிற்குப் போய், அவரில்லாத சமயத்தில் இரவு 12 மணிக்கு மேலே அவருடைய மனைவியை மிரட்டி, “உன் கணவன் எங்கே, கணவனைக் காண்பிக்காவிட்டால் நாங்கள் செய்கிற வேலையே வேறு”, என்று தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இது சம்பந்தமாக அங்கு போய் அந்த அம்மாளை விசாரித்தேன். அவர்கள் நேருக்கு நேர் தெரிந்தவர்கள். கட்சி தான் வேறு. மற்ற விதத்தில் ஒன்று தான். இருந்தும் இரவு வேளையிலே போய், அந்த அம்மாளை மிரட்டி, ‘உன் கணவனைக் கைது செய்ய விடாவிட்டால் . . .’ என்று மிரட்டியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் பக்கத்திலிருக்கும் போது இந்த மிரட்டல் நடந்திருக்கிறது. நாட்டிலே ‘லா அண்ட் ஆர்டர்’ அப்படியிருக்கிறது. பொறுப்புணர்ச்சியோடு ஜனநாயகம் வளருமென்று எப்படி நம்ப முடியும்? அதோடு விடாமல், அடுத்த படியாக ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. வேம்பு ஐயர் என்ற தொண்டர் வீட்டிலே ஒரு மணிக்கு மேல் கூரையைப் பிரித்து கீழே இறங்கி அவரை எவ்வளவு அடி அடிக்க வேண்டுமோ,

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1973 பிப்ரவரி 7]

எவ்வளவு குத்து குத்த வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்து உடம்பெல்லாம் வீங்குமளவுக்கு அடித்திருக்கிறார்கள். வெளியே கும்பல் கூடுகிற தருவாயில் அவர்கள் கலைந்திருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் அங்கேயிருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் இதைத் தடுப்பதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அடுத்தபடியாக, ஆளும் காங்கிரசைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லீம் சகோதரரையும் அடித்திருக்கிறார்கள். அடுத்த நாளைக்கு இந்த விவகாரமெல்லாம் நடந்து முடிந்தவுடன், இவ்வளவு அட்டிழியங்கள் ஆலங்குடியில் நடந்ததே, இதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், தோழர்களும் அங்கே போய் விசாரித்திருக்கிறார்கள். பிறகு இதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கிற முறையில், 9-1-1973-ம் தேதியன்று கண்டன ஊர்வலம், கூட்டம், ஹர்த்தால் இத்தனையும் நடத்த அவர்கள் யோசனை செய்து, அவைகளை நடத்த அனுமதி கேட்டிருந்தார்கள். கூட்டத்திற்கும் அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை; ஊர்வலத்திற்கும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. ஆனால் வியாபாரிகள் சமுதாயமும், பொது ஜனங்களும் சேர்ந்து அந்தக் கடையடைப்பைச் சரியான முறையில் நடத்தினார்கள். இதன் காரணமாக ஆத்திரங்கொண்ட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் இரவு 8 மணிக்கு மேலே, அங்கு சப்-கலெக்டர், டெபுடி-சூப்பிரின்டெண்டு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக இரண்டு தரப்பான வழக்குகளும் அங்கே தொடுக்கப்பட்டு, வழக்கு மன்றங்களில் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் எடுக்கத் தவறியவைகள் அல்லது அரசாங்கத்தின் மீது சாட்ட வேண்டிய குற்றச்சாட்டுக்களை, வேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுவதில் தவறில்லை. ஆனால் வழக்குக்குள்ளே போய் இதைத்தான் இன்னின்னார் செய்தார்கள் என்று சொல்வது 5-10 வழக்கைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் அமையும். அதை விட்டு 5-10 விட்டு அரசாங்கம் எடுக்கத் தவறியதைச் சொல்லலாம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : ஒன்பதாம் தேதி அன்றைக்கு பரிபூர்ண ஹர்த்தால் நடத்தியதனுடைய ஆத்திரம் காரணமாக முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் சுமார் 8 மணிக்கு மேலே சுமார் நூற்றுக்கணக்கான தோழர்கள், ஸப் கலெக்டரும் சூப்பிரின்டெண்டும் வெளியேறிய பிறகு, அங்கு இருக்கும் கடைகளை சூரையாடியும் மற்றுமுள்ள ஓட்டல்களை சூறையாடி வெறிகொண்டு நடந்துகொண்டிருக்கும் போது. . .

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வழக்கு சம்பந்தமாக பேசக் கூடாது. சப்-ஜூடிஸ் ஆகிவிடும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இவ்வளவு நடந்தும் கவர்ன்மென்ட் சரியான முறையிலே மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவில்லை என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே மக்களுடைய உரிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு பற்றி கவர்னர் அவர்கள் சரியாகச் சொல்ல வில்லையே என்று சொல்லுகிறேன். இவ்வளவு உரை நடத்தி, பக்கம் பக்கமாக அச்சிட்டு என்ன பிரயோசனம்? நாட்டு மக்களுடைய உரிருக்கும் பாதுகாப்பில்லை, உடைமைக்கும் பாதுகாப்பில்லை. இது எல்லாம் நடந்திருக்கிறதே. இதெல்லாம் என்ன? கேஸ் போட்டால் உங்களுக்கு நான்கு சாட்சிகள் கிடைக்கும், எங்களுக்கு ஒரு சாட்சி கிடைக்கும். ஆக 3 சாட்சிகள் அதிகமாக இருக்கும். அதைப் பொறுத்து தீர்ப்புக் கூறிவிடுவார்கள். அதுபற்றிக் கேள்வியில்லை. இப்போது உரிருக்கும் உடைமைக்கும் சரியான முறையிலே பாதுகாப்பு இல்லை. அது பற்றி கவர்னர் உரையிலும் சரியான முறையிலே சொல்லவில்லையே என்பதைத் தெரிவிக்கலாமே என்றுதான் நான் வருத்தம் தெரிவிப்பதற்கு இங்கே சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் உரங்களைப்பற்றி நேற்றெல்லாம் விரிவான முறையிலே விவாதித் திருக்கிறோம். இன்னும் அதே நிலைமையிலேதான் இருக்கின்றது. நாங்களும் விவசாயிகளுக்கு உரம் சிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறோம். கவர்னர் உரையிலே உரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அவர் பதில் சொல்லிவிட்டார். நாமும் கிடைக்கவில்லை என்கிறோம், அவரும் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவரும் நான் சொல்வதையேதான் சொல்லியிருக்கிறார். அவரே, இல்லை, இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். வேறு எதுவும் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

இதே லாஸ்குடி வட்டாரத்திலே 20 சத வீசிதம் கொள்முதல் போட்டு வியாபாரிகள் வாங்குகிறார்கள். இதுபற்றி 'அன்னவுன்ஸ்' பண்ணவுடனே இப்போதிருக்கிற மின்சார வெட்டினாலே ஒரு பாதிப்பு. இப்படி ஆளுக்கு ஆள் பாதித்து விடுகிறது என்றால், தஞ்சாவூரிலே, திருச்சிராப்பள்ளியிலே இருக்கிற விவசாயிகள் தலையிலே வந்து சேர்ந்துவிடுகிறது. ஏற்கெனவே நெல்லுக்கு

[1973 பிப்ரவரி 7]

கிராக்கி சரியான முறையிலே இல்லாது, இந்த முதல் போகத்திலேயே மழையினாலே பயிர் பாதிக்கப்பட்டு, முளைத்து, அதை வாங்குவோர் அற்று கருப்பு நெல்லாகப் போய், கைக் கடன் வாங்கி, அந்தக் கடனையும் அடைக்க முடியாத நிலவாத்திலே விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இதைப் போட்டவுடனே நெல்லுக்கு விலை சரிந்து குறைந்தது. அரிசி விலை ஏறி விட்டது. இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நெல் விலை சரிந்தது, அரிசி விலை ஏறிப்போயிற்று என்றால், அது யாருடைய குற்றம் என்று தெரியவில்லை. ஆகையினால் இப்போது நாட்டில் இருக்கின்ற கஷ்டத்தில் எல்லாத் துறைகளிலும் அவதிப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு என்ன விதமான நிவர்த்தி செய்வது? (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நெல் விலை குறைந்து விட்டது. அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நெல் என்ன விலைக்கு விற்கிறது, என்ன விலைக்கு வாங்கினார்கள், அரிசி என்ன விலைக்கு விற்கிறது என்ற விவரத்தைச் சொன்னால் அதைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏதோ விலை குறைந்துவிட்டது. அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்வது சரியான விவரமாக இருக்க முடியாது என்றுதான் சொல்லவந்தேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அதாவது ஒரு படி அரிசி 8 பைசா கூடியிருக்கிறது. லால்குடியைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். திரு. தர்மலிங்கம் பேசியிருக்கிறார் லால்குடியிலே இன்றைக்கு தினமணி பேப்பரிலே போடப் பட்டிருக்கிறது. 'ஜாஸ்தி இஸ்லை அரிசி விலை 10 பைசாதான் ஏறியிருக்கிறது நெல் விலை ஏறவில்லை. ஆனால் நெல் விலை குறைந்து வருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன?'

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கொள்முதல் விலை 52 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்து, 52 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள். வெளி மார்க்கெட்டிலே என்ன விலைக்கு விற்கிறதென்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : எங்கள் மார்க்கெட்டிலே 50 படி கொண்டுள்ள மூட்டை விலை 36 ரூபாய். 50 பட்டணம் படி கொண்டது. ஓபன் மார்க்கெட்டிலே அந்த விலையிலே திருச்சியிலே அதை வாங்குவதற்கு ஆள் கிடையாது.

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வெளியூரிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார். எங்கு என்று சொன்னால் அரசாங்கம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறது. நெல் வாங்குவதற்கு ஊரிலே ஆள் இல்லையென்று, சொன்னால், நானாகக் காலையிலே அதிகாரியை அங்கே அனுப்பி நெல் முழுவதையும் வாங்கச் செய்யலாம். ஆனால் போன வாரம் அங்கே என்ன விலை இருந்தது, லெவி முறை போட்டவுடன் என்ன விலைக்குக் குறைந்தது, லெவி போட்டது எதற்காக என்பவைகளை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கக் கொள்முதல் மட்டுமல்ல. வெளிச் சந்தையிலே அரிசி விலை ஏறிவிடக்கூடாது, நெல் விலை ஏறி விடக்கூடாது என்பதற்காக லெவி முறை போட்டு அதை 'கண்ட் ரோல்' செய்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வெளிச்சந்தையில் திடீரென்று சில நேரங்களில் அரிசி விலை ஏறிவிடுகிறது. குறுவை தீர்ந்துவிட்ட பிறகு, இடைவேளையில் விலை ஏறிவிடுகிறது. உடனே அங்கே கூச்சல் வருகிறது. நான் உற்பத்தி செய்தேன், குறுவை நெல்லுக்கு இந்த விலைக்கு அரிசி விற்கிறதே என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கான லெவியைப் போட்டால், அங்கிருந்து வெளியே வருவது நிற்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு விலை குறைச்சலாகக் கிடைக்கிறதே என்று தஞ்சையில் ஒரு பிரச்சினை. லெவி போடுவது விலையை ஓரளவுக்குக் குறைப்பதற்காகத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, விலை ஏறுவதற்குப் பயன்படுவதில்லை. இப்படி ஒரு புரியாத தத்துவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால்தான் கேட்டேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இதிலே தத்துவம் ஏதும் இல்லை.

மாற்றுத் தலைவர் : உட்காருங்கள். மந்திரி ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பத்திரிகையில் வந்திருப்பதை, உங்கள் அனுமதியோடு சொல்கிறேன். சில தினங்களுக்கு முன்னர் "விவசாய அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் முன்னிலையில் தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ., எம்.கே.டி. நடராஜன் நெல்விலை சரிந்துள்ளது குறித்து கவலை தெரிவித்தார்" என்றுதான் இருக்கிறதே தவிர நான் நெல்விலை சரிந்துவிட்டது என்றும், அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது என்றும் பேசவில்லை.

[1973 பிப்ரவரி 7]

* திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே அநேக விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருகின்றபோது ரசாயன உரம் தடைப்பட்டிருக்கிற விஷயமும் அதை வினியோகப்படுத்துகின்ற விஷயத்தில் உண்டாகின்ற கஷ்டங்களும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

ரசாயன உரமானது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய கிட்டத்தட்ட இரண்டேழுக்கால் லட்சம் டன்னிலே போன வருஷம் இரண்டே கால் லட்சம் டன் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த வருஷம் ஒன்றரை லட்சம் டன் வரையில்தான் வந்திருக்கிறதென்றும் அதற்கு மேலே வரவில்லை என்ற கஷ்டமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முழுமையான ஒரு பரிகாரம் ஏற்பட வேண்டுமானால், ரசாயன உரத்தினுடைய உற்பத்தி அதிகரித்தாலொழிய, இதைச் சரிவரக் கொடுப்பது, ஈடுகட்டுவது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு காரியமாக இருக்கும். உரத்தினுடைய உற்பத்தியை நம்முடைய மாநிலத்திலே இன்னும் பல பங்காக, இதை விட எத்தனையோ பங்காக அதிகப்படுத்தவேண்டியிருக்கிறது, ரசாயன உரத்தினுடைய தேவை நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே வருகிறது. உபயோகிக்கின்றவர்கள் ரசாயன உரத்தை அதிகமாக உபயோகிக்கின்றார்கள். ரசாயன உரத்திலே பலவிதமான உரங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட டாஸ்பேட், சல்பேட் என்று பல விதமான உரங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, பல விதமான மிக்ஸ்சர்களும் இருந்த போதிலும்கூட அதிகமாகத் தேவைப்படுவது அதிகமாக ஜனங்கள் விரும்புவது யூரியா உரம். ஆகவே பலவிதமான கலப்பு உரங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட, அதையெல்லாம் வேண்டாமென்று பொதுவாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கூறிவிட்டு யூரியா இருக்கிறதா? யூரியா இருக்கிறதா? என்ற கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். ஆகவேதான் குறிப்பாக யூரியாவின் விலை பெருகி, பல மடங்கு ஆகிவிடுகிறது. சுமார் 49, 50 ரூபாய்க்குக் கிடைத்த ஒரு யூரியா மூட்டையானது இன்று 80, 85 ரூபாய் வரையில் அதிகமாக விற்பதற்கு இதுவே காரணம். யூரியாவில் இரண்டு பங்காக நைட்ரேட் இருப்பதுதான் காரணம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இதைத் தேடித் தேடி, கேட்டுக் கேட்டு வாங்குகிறார்கள்.

இது ஒரு புறம் இருக்க இன்று நம்முடைய பிரச்சினை என்ன வென்றால் ஏற்கெனவே இரண்டேழுக்கால் லட்சத்திற்கு இரண்டே கால் லட்சம் டன், ஒன்றரை லட்சம் டன் என்று குறைவாக

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

வந்திருக்கிறது என்ற குறை ஒரு புறம் இருக்க, கையிலே இருக்கப் பட்ட ரசாயன யூரியா உரமானது நல்ல விதமாக விநியோகப் படுத்தப்படுகிறதா என்றால், அதிலேதான் நம்முடைய கவலை, அரசு கையிலே உரம் இருக்கிறது. இது சரியாக கிராமத்திலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்திலே போய்ச் சேர வேண்டும். இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலே இதை விநியோகப்படுத்தி இது கிராம மக்களிடத்திலே போய்ச் சேரச் செய்ய வேண்டுமென்பதற் காகச் சில முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு மூன்று விதமான முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளில் ஒன்றுதான் இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி.

மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே, அது எந்தவிதமாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது, பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய ஊரிலே குறிப்பிட்ட ஒன்றைச் சொல்லி, “ நான் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து கிராமத்தினுடைய சொஸைட்டி செக்கரட்டரி கையிலே கொடுத்து விட்டேன். அதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் செய்துவிட்டாரே, என்ன செய்வது? ” என்று கேட்கிறார்கள். இது ஒரு புறம் இருக்க அவர்களுக்கு இன்னொன்றையும் கூடச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கின்றேன்.

இதே மாதிரிதான் சர்க்கரை. “ சீனியனை நாம் விநியோகப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த சீனியை விநியோகப் படுத்துகின்ற இடத்திலே கியூ வரிசையிலே நின்று 1½ கிலோ வீதமாக பெரும்பான்மையானவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த இடத்திலேயே நிற்கொண்டு அந்த இடத்திலேயே காபி ஒட்டல்காரர்களிடம் கருப்புச் சந்தையிலே விற்றுக்கொண்டு வருகிறார்களே. இது திறந்த வெளியிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறதே ” என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு ஒரே ஒரு பதில் கேள்வி நான் கேட்க விரும்புவது என்னவென்றால், அந்த இடத்திலே ஒரு போலீஸ்காரரைப் போடுவதா அல்லது அந்த இடத்திலே வேறு ஏதாவது காவல் போடுவதா? சர்க்காரே அந்த இடத்திலே காவல் போட்டு, அந்த இடத்தைப் பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், மற்றவர்கள் எதற்கு இருக்கிறார்கள்? இடையிலே அவர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள்? இடையிலே உள்ளவர்கள் கமிஷன் வாங்குகிறார்கள். இடையிலே உள்ளவர்கள்

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [1973 பிப்ரவரி 7]

ஏன் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள்? லாபம் பெறுகிறார்களா இல்லையா? மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறதா இல்லையா? இப்படிக் கமிஷனும் வாங்கிக்கொண்டு, இந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிப்பது என்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இதுதான் இன்று கேட்கவேண்டிய கேள்வி. இது தான் இன்று கேட்கக்கூடிய கேள்வி. அவர்கள், “சட்டப்படி என்னை என்ன செய்ய முடியும், என்னை மிரட்டுகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். சட்டப்படி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். சட்டப்படி அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாது, வாஸ்தவம் தான்.

பி.ப. 5-20 ஆனால் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 2 ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னாலே சொல்லப்பட்ட ஒரு விஷயம், 2 ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னாலே அது வகுத்துக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட ஒரு காரியத்தினை வகுத்து, வழிமுறை செய்து, அந்தக் காரியம் என்னவென்று முதலில் வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை அவனிடம் செய்ய ஒப்படைக்கிறோமோ அவனுக்கு அதிகாரமும், கருவிகளும் அளிக்கப்படவேண்டும். அவனிடம் அதிகாரமும், கருவிகளும் இருக்குமானால், அவனுக்குக் கண்டிராக்டர் என்று பெயர். அவனிடம் அவைகள் இல்லையென்றால், நாம் அவனுக்கு அதிகாரமும் கருவிகளும் கொடுக்க வேண்டும். பின்னர், அவன் முடிப்பதற்கு மனது வேண்டும், திராணி வேண்டும். மனதும், திராணியும் இருக்குமானால், அதை அவனிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

இப்போதைய கேள்வி, மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளுக்குப் போதுமானபடி பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அவர்களுக்குப் போதுமான வசதி இருக்கிறதா? போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறதா? அவர்களுக்கு விற்கிறதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? விற்கிறது எந்த இடத்தில் போய்ச் சேரவேண்டுமோ, அந்தக் குறிக் கோள் வரையறுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அவர்களுக்கு லாபம் மாத்திரமல்ல, கமிஷன் மாத்திரமல்ல, அவர்களுக்கு உரத்தை விநியோகிக்க வேண்டிய கடமை என்று குறிக்கோள் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்காக

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

அல்ல. கிராம விவசாயிகளிடம் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதாவென்றால், அதிகாரம் இருக்கிறது. “இடைத் தட்டிலே யாரோ பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், போலீசார் வந்து தடுக்கவில்லையே”, என்று சொல்வது தகாது, போதாது. ஆனால் இந்தப் பக்கத்தில் இன்னொரு தலைவர் சொன்னார். “நான் கடைப்பிடிக்கிற வழக்கம் உரம் கிராமத்தில் போய்ச் சேருகிறதா வென்று பார்த்துக்கொள்கிறேன்” என்று சொன்னார். ஆகவே இதிலுள்ள முக்கியமான விஷயம், கிராமத்து வரையில் போய்ச் சேருகிறதா, அப்படிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கடமை உணர்ச்சி இருக்கிறதா என்பதுதான். அந்தக் கடமை உணர்வு ஏற்கெனவேயுள்ள மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் இருக்குமானால், அந்த மார்கெட்டிங் சொசைடிகள் விநியோகிக்கலாம். அவ்விதமான உணர்ச்சி இல்லையென்றால், அந்தக் காரியத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைக்காது, பிடுங்கிக்கொண்டு வேறு யார் கடமை உணர்ச்சி யோடு செய்கிறார்களோ அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்போது தான் சரியாக நடக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, அன்பர் அவர்கள் உர விநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்குள்ளே கடமை என்ன என்பதைப்பற்றி அவர்களே முற்றிலும் தெரிந்துகொள்ளாமல், தெரிந்துகொண்ட மாதிரியாகப் பேசுகிறார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஸ்டாக்கிஸ்ட் என்று இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலும் ஸ்டாக்கிஸ்டிகள் உண்டு. கூட்டுறவுத் துறையில் ஸ்டாக்கிஸ்டிகள் முன்னால் இருந்தார்கள். அப்போது நம்முடைய மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் இருந்தது. பின்னால் அதற்கான ஏற்பாடுகள் வேறு வகைகளிலே கூட்டுறவுத் துறையில் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. மார்க்கெட்டிங் சொசைடி தாலுகா அல்லது வட்டார அளவிலே அவர்கள் அனுப்பக்கூடிய மூட்டைகளை ஹோல் சேலராக இருந்து ரயிலடியிலோ அல்லது லாரியிலோ கொண்டு வந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், அங்கிருக்கக் கூடிய விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி இவர்களெல்லாம் அந்த வட்டாரத் திலே எந்தெந்த ஊர்களில் எவ்வளவு மூட்டை தேவைப்படும் என்று எழுதி அனுப்புகிறார்களோ அந்தச் சங்கங்களுக்குத் தூக்கி அனுப்புவது தவிர, விநியோகிக்கிற அதிகாரம் மார்கெட்டிங்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1973 பிப்ரவரி 7]

சொசைடிக்குக் கிடையாது. நேற்றைய தினம் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அனுப்பக்கூடிய மூட்டைகள் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தனவா என்ற பொறுப்பை வகிக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அம்மாதிரி அன்று இரவு லாரியில் போன மூட்டை அங்கிருக்கிறதா என்று மறு நாள் பார்க்க, அங்கில்லை என்று தெரிந்தது. அங்கே விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்ததாக இரகசியங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதை மறுநாள் காலையிலேயே கண்டு பிடித்து மறு நாளே நடவடிக்கை எடுத்து பாங்குக்கெல்லாம் தகவல் எழுதி, டிபார்ட்மெண்டுக்கும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கெடிங் சொசைடி அந்தக் கடமையிலிருந்து வழுவவில்லை. வினியோகப் பொறுப்பு மார்க்கெடிங் சொசைடிக்கு இல்லை. ஜீனி வினியோகம் அந்த மார்க்கெடிங் சொசைடிக்கு இல்லை. மார்க்கெடிங் சொசைடி ஜீனிக்கு ஹொல்சேலர் இல்லை என்பதை நம்முடைய அன்பர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : நான் ஏற்கெனவே சொன்னபடி கடமை உணர்ச்சி அவர்களுக்குத் தேவை. “சட்டப்படி என்ன இருக்கிறதோ அதை மாத்திரம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தான் தங்களுடைய கடமை. எழுத்தில் என்ன இருக்கிறதோ அதன்படி மட்டும் நடந்து கொள்வது”, என்று சொல்வது போதாது. அப்படி நடக்கிறவர்களிடத்தில் இந்த வினியோகத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம். சட்டப்படி உள்ள கடமைக்கு அப்பாலே போக மாட்டேன் என்று நினைக்கிறவர்கள் சட்டத்தில் உள்ள எழுத்தை மாத்திரம் பார்த்துக் கொண்டு, ‘என்னை மீட்டுகிறீர்களா?’ என்று கேட்கிறவர்களுக்கு அந்த மனப்பான்மை இருக்கிற வரையில் அப்படிப்பட்ட சொசைடிகளை அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்கிறேன். இது நான் எடுத்திருக்கிற வாதம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கவில்லை. நேற்றைய நடவடிக்கைகளை வாசித்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : நான் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டியதைச் சொல்கிறேன். இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள மனப் பான்மையைச் சொல்கிறேன். மனப்பான்மையைச் சொல்ல

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

வருகிறேன் நான். உங்கள் பேரில் நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்று நினைத்துக்கொண்டால், அது தவறுதலாகும். பொதுவாக இத்தகைய மனப்பான்மை இருக்கிற வரையிலும், “எனக்கு இவ்வளவுதான் விதித்திருக்கிறது, இதற்கு மேல் செய்ய மாட்டேன்”, என்று சொல்கிற மனப்பான்மை இருக்கிற வரையிலும், இது சரியாக நடக்காது. இது பொதுமக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை. ஒரு தியாக உணர்ச்சியோடு செய்ய வேண்டிய கடமை. எந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ, எந்த இலட்சியத்தை எடுத்துக் கொண்டோமோ, அவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும். கூடுதலாகப் போக வேண்டுமென்றால், போவோம் என்கிற மனப்பான்மை வருகிற வரையிலும் சொசைடிக்கு உரம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இல்லாவிட்டால் சொசைடிகளுக்குக் கமிஷன் கொடுத்து அவர்களை இடைத் தரகர்களாக வைத்திருப்பது சரியில்லை என்பது என் வாதம்.

அடுத்து, விலைவாசியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏறுவதற்கு இரண்டு, மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. ஒன்று வியாபாரிகள் பதுக்கல், இன்னொன்று உற்பத்திக் குறைவு, மூன்றாவதாக உள்ளதுதான் இன்று நாட்டிலே அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மூன்றாவது என்னவென்றால் பணத்தினுடைய வீக்கம். பணவீக்கம் என்று சொல்வார்கள். பண வீக்கம் என்றால் ரூபாயினுடைய மெலிவு என்று சொல்லலாம். இந்திய ரூபாயினுடைய மெலிவு எவ்வளவு இருக்கிறதென்றால், உள் நாட்டில் 10 காசுக்கு முன்பு வாங்கப்பட்ட சாமான் இன்று ஒரு ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : வீக்கம், மெலிவு இரண்டும் ஒரே பொருளுடையது அல்ல.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : ‘பண வீக்கம்’ என்று உபயோகித்து வருகிறார்கள். ரூபாயின் மெலிவு என்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம். ரூபாய் மெலிந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, ரூபாய் மெலிந்து கொண்டிருக்கிறதா, மலிவாகக் கிடைக்கிறதா?

[1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன் : எவ்வளவு தூரம் மெலிந்திருக்கிற தென்றால், பொதுவாக வெளி நாட்டிலிருந்து சரக்குகளை வாங்குகிற எக்ஸ்சேஞ்சு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 100 ரூபாய் 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்னால் இருந்தது, இப்போது 100 ரூபாய் அளவிற்கு நாணயமாற்றிலே வந்திருக்கிறது. ரூபாய் மதிப்பு வெளி நாட்டிலும் மெலிந்து போய்விட்டது. உள் நாட்டிலும் மெலிந்து போய்விட்டது. இந்தக் காரியம் எந்த அளவு முக்கியம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி விலை உயர்வதற்கு நாம் சொல்லக்கூடிய வார்த்தை விலைவாசியின் உயர்வு. இன்னும் ஒன்று விலையின் உயர்வு. ஒரு பொருளினுடைய உயர்வு. ஒற்றைப் பொருளினுடைய விலையின் உயர்வு. நாம் கூர்மையாகக் கவனிக்கின்றபோது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போகிறது, அதாவது எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஏறிக்கொண்டேயிருக்குமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பு பூரணமாக இருந்தாலொழிய, முடியவே முடியாது. இதைத்தான் ஆளுநர் அவர்கள் ஒரே வரியில் மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், மத்திய சர்க்காரின் உதவி என்று. இது விலைவாசியின் உயர்வு. ஆனால் விலைவாசியின் உயர்வு ஒரு புறம் இருந்தபோதிலும் கூட வெகு பெருமதித்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், அரிசி முக்கியமான பண்டம் ஆனபடியினாலே, அரிசி விலையை அந்த அளவுக்கு உயராமல் தடுத்திருக்கிறோம். இதைப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும், இந்த அரசு, விலைவாசியினுடைய உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர அரிசியின் விலையினுடைய உயர்வு இல்லை. அரிசியினுடைய விலையைக் கவனிக்கிறபோது, எண்ணெய் விலை உயர்ந்ததைப் போல் உயரவில்லை. துவரம் பருப்பு விலை உயர்ந்தது போல் உயரவில்லை. அரிசியின் விலை உயர்வு சற்றுதான், உயர்ந்திருக்கிறது. அந்தமட்டிலே அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சாதனை. விலையின் உயர்வைத் தடுக்க நம்மிடம் சக்தி இருக்கிறதே தவிர, விலைவாசியின் உயர்வைத் தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு மாத்திரந்தான் சக்தி இருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்காரின் கைபிலேதான் இருக்கிறது. ஆகையினால் தான் நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசியினுடைய உயர்வைத் தடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவி வேண்டும் என்று.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

ஆகவே நான் இன்று சொன்னது இரண்டே இரண்டு விஷயம். அதற்கு மேல் நேரமும் இல்லை, சொல்வதற்கு மற்ற வாய்ப்புகளும் இல்லை. கிடைப்பதற்கு அரியதாக உள்ள பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதற்கு இன்று அரசுக்கு இடைத் தரக்கரளாக எந்த எந்த சொசைடிகள் இருக்கின்றனவோ, என்ன என்ன அமைப்புகள் இருக்கின்றனவோ அதைக் கூடுமானவரையிலும் குறைத்துவிட்டு அரசே நேரடியாக கிராமவாசிகளிடத்திலே கொண்டுபோய்க் கொடுக்க முடியுமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்று. இரண்டாவது விலைவாசியின் உயர்வுக்கு நாம் பொறுப்பு இல்லை. அரிசியின் விலையைக் கூடுமான வரையில் ஏரமல் செய்து வைத்திருக்கிறோம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கு மிகமிகப் பெருமை. இதையே நான் எப்போதும் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அது என்றென்றும் பெருமை என்று சொல்லி அதனுடைய விவரத்தை இன்னொரு தடவை நேரம் கிடைக்குமானால் சொல்லிக்கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த விலைவாசியினுடைய உயர்வு மத்திய சர்க்காருடைய கையிலே இருக்கிற படியினாலே நமக்கு எந்தவிதமான பொறுப்புகள் தர வேண்டும்? ரூபாயை அதிகமாக நாசிக்கிலே அச்சடிக்கிறபோது, அதை நம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று பல தடவை இந்த அவையிலே சொல்லியிருக்கிறேன். குறைந்த பட்சம் நம்மைக் கேட்டுக் கொண்டு செய்ய வேண்டும் அல்லது அச்சடிக்கின்ற பொறுப்பையாவது நம்மிடத்தில் விடவேண்டும் என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி இன்னொரு முறை வாய்ப்பு கிடைக்குமானால் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் தமிழ் நாட்டின் வருவாயில் ஒரு கணிசமான பகுதி செலவிடப்படுவதாகக் கூறப்படும் 'கல்வி' பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட இடம் பெறாதது எங்களுக்கு அதிர்ச்சியையும், ஏமாற்றத்தையும் கொடுக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் பாடத்திட்டத்தில் ஏற்படவிருக்கும் பெருத்த மாறுதலை மனதில் கொண்டாவது ஓரிரு வார்த்தைகள் இடம் பெற்றிருக்குமேயானால், எங்களுக்குச் சற்று ஆறுதலாக இருந்திருக்கும்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் உள்ள விவரங்களை ஏற்கெனவே அறிந்துள்ள மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இதனை மனதில் கொள்ளாதது எங்களுக்கு வியப்பாகவே உள்ளது.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] [1973 பிப்ரவரி 7]

கல்வித் திட்டத்திலே பெருத்த மாறுதல் ஏற்பட இருக்கிறது என்று நான் அறிகிறேன். 11 ஆண்டுகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும், நடுநிலைப்பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் நடந்துவந்த அந்தப் பாடத் திட்டம் 10 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கப்பட இருப்பதாக நாங்கள் அறிகிறோம். இப்படி உடனடியாகக் குறைப்பதால் ஏற்படும் இடையூறுகள் எண்ணிலடங்காதவை. அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்று, 1972-73 (அக்கடெமிக் இயரில்) எட்டாம் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்கள் அனைவரும் 1976 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு வருவார்கள். பாடத் திட்டத்தின் மாறுதல் காரணமாக இன்று 7-ஆம் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களும் அதே 1976 ஆம் ஆண்டில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரீட்சைக்கு வருவார்கள். அப்பொழுது சுமார் 5 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் 1976 மார்ச்சில் பரீட்சைக்கு வருவார்கள். எனக்கு அந்த எண்ணிக்கையை நினைக்கவே அச்சமாக இருக்கிறது. அதை நாம் எப்படி சமாளிக்கப்போகிறோம் என்றும் எனக்கு விளங்கவில்லை.

அடுத்த நிலை. அவர்களிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களை இந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்ப்பது. மாணவர்களுடைய திறனை மனதில் கொண்டோ கொள்ளாமலோ 55 முதல் 60% மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெறுவார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் பார்த்தோமேயானால், 3 லட்சம் மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடித்து, 1966-67 ஆம் ஆண்டு கல்லூரிகளில் சேரத் தயாராக இருப்பார்கள். அவர்களில் இரு பகுதி. ஒரு வகையினர் 10 ஆண்டுகள் படித்தவர்கள். மற்றொரு பகுதியினர் 11 ஆண்டுகள் படித்தவர்கள். நான் அறிந்த வரையிலே, 1976-77 ஆம் ஆண்டிலோ அல்லது அதற்கு முன்னதாகவோ கல்லூரிகளில் இரண்டாண்டு இன்டர்மீடியட் வகுப்பு புகுத்தப்பட இருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி இன்டர்மீடியட் வகுப்பு புகுத்தப்படுமானால், அத்தனை மாணவர்களையும் இன்டர்மீடியட் வகுப்பில் சேர்க்கப் போகிறோமா அல்லது ஒரு பகுதியினருக்கு பி.யு.சி. யும் மற்றொரு பகுதியினருக்கு இன்டர்மீடியட்டும் வைத்துக்கொள்ளப் போகிறோமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைக் காட்டிலும் அந்த 3 லட்ச மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு கல்லூரிகளில் இடம் உண்டா? அல்லது அவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவிப்பதற்காக ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்களா என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. நான் இவற்றைக்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

கூறுவதனால், தயவு செய்து, என்னை ஒரு பெசிமிஸ்ட் என்று கருதக் கூடாது. ஏனென்றால் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்பும் ஒரு கருத்து-அதிகாரிகள், மாண்புமிகு அமைச்சர்களிடத்திலே உன்மையான விளக்கங்களைக் கொடுப்பதில்லை. உதாரணமாக முதலமைச்சர் அவர்களோ கல்வி அமைச்சர் அவர்களோ 1974-75 ஆம் ஆண்டிலே கல்லூரிகளிலே இன்டர்மீடியட் வகுப்பு புகுத்தப் படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். உடனடியாக அதிகாரிகள் அனைவரும் அதற்கு ஒப்புதல் தருகிறார்கள். ஒரு வகையில் ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் If Ceaser says 'Do this', it is done! பாராட்டுகள் அதிகாரிகளுக்கு. ஆனால் விளைவுகளைப் பார்க்கும்போது, நாம் கண்மூடித் தனமாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்பதே என் கருத்து.

தமிழ் நாட்டு திட்டக் குழு 1972-84 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அச்சிட்டு, புத்தக வடிவில் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பொறுப்புள்ளவர்களாகக் கருதப்படும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அப்புத்தகங்கள் வழங்கப்படவில்லை. நான் கல்வி பற்றியுள்ள செய்திகளை அறிந்துகொள்ளலாம் என்று எண்ணி நண்பர் ஒருவரிடம் நேற்று ஒரு புத்தகத்தை வாங்கினேன். நேற்று மாலை பழைய புத்தகக் கடையிலே ஏதாவது புத்தகம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கச் செல்லும் போது, பலகாரம் மடிப் பதற்காக வைத்திருக்கும் பேப்பர்களுடன் 'டுவோர்ட்ஸ் எ லேர்னிங் சொசைடி' Towards a learning Society என்ற இந்தப் புத்தகத்தைப் பார்த்தேன். இதுதான் அந்தத் திட்டக் குழு வெளியிட்ட புத்தகம். இதிலே "ஸ்டிரிக்ட்லி கான்பிடென்ஷியல்", "ஃபார் அஃபிஷியல் யூஸ் ஒன்லி" என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறது. இது பழைய பேப்பர் கடையிலே எனக்குக் கிடைத்தது. எங்களுக்குச் சட்டமன்றத்திலே வழங்கப்படவில்லை. இதைப் பார்த்தவுடன் எனக்கு 'டுவோர்ட்ஸ் எ லேர்னிங் சொசைடி' என்பது பழைய புத்தகக் கடையில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டுமோ என்பதுகூட எனக்கு ஐயப்பாடாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தப் புத்தகம் கிடைத்த கடை எந்தத் தெருவிலே இருக்கிறது, எங்கே இருக்கிறது என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மைலாப்பூரிலே நேற்று ஒரு புத்தக வியாபாரி, பேப்பர் வாங்குபவர் வந்தார். வேண்டுமானால் அவரை

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1973 பிப்ரவரி 7]

நானே சந்திப்பேனான், தங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தலையிலே தூக்கிக்கொண்டு, சுமந்து விற்பவர்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தாங்கள் சொன்னது, கடைத் தெருவுக்குப் போனேன், அங்கு ஒரு கடையைப் பார்த்தேன், அங்கே பலகாரம் மடிப்பதற்காக இருந்த புத்தகத்தோடு இது இருந்தது என்று சொன்னீர்கள். பிறகு கேட்டதிலே இப்படி தலையிலே தூக்கிவந்தவர் என்கிறீர்கள். இதிலே எது சரி? எது சரியாக இருந்தாலும், கொஞ்சம் முகவரியைக் கொடுத்தால். எப்படி ஒரு அரசாங்க ரகசியம் வெளியே போய்விட்டது என்பதை அரசாங்கம் அறிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மன்னிக்க வேண்டும். கடைத் தெருவுக்குச் சென்றதாகச் சொல்லவில்லை. புத்தகக் கடையில் என்று குறிப்பிட்டேன். தலையில் தூக்கிக்கொண்டு செல்கிறவர் என்று குறிப்பிட்டேன். அடுத்து, பாடத்திட்டத்தை 11 ஆண்டுக்குத் தயாரித்துவிட்டு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பழைய பேப்பர் வாங்குபவர்களிடம் வீட்டிலே இருக்கிற பேப்பரைத்தான் போடுவார்கள். அவர்கள் கொண்டுவந்த பேப்பரை யாரும் கிளரிப்பார்க்க மாட்டார்கள். அதை எப்படி தாங்கள் பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். கிட்டத்திட்ட 200 புத்தகங்கள் அந்தப் பழைய பேப்பர் காரர்களிடத்திலே திருச்சிராப்பள்ளியிலேயும் இங்கேயும் வாங்கியிருக்கிறேன். இது சகஜம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : அந்த விலாசத்தைச் சொல்லி விடுங்களேன், தொல்லை இல்லாது போய்விடும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : வேண்டுமானால், அவர்களைச் சந்திப்பேனான் அவருடைய விலாசத்தைத் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பழைய புத்தகக்கடை என்றீர்களா, கடை என்றீர்களா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பழைய பேப்பர்காரர் என்றேன்.

1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு சி. பா. ஆதித்தனார் : பழைய புத்தகக் கடையா ?

திரு கே. எஸ். கணபதி : பழைய பேப்பர் வாங்குபவர் என்று பி.ப. குறிப்பிட்டேன். வேண்டுமென்றால் விலாசம் தருகிறேன். பாடத் திட்டத்தை '11 ஆண்டுகளுக்கு என்று' சென்ற ஆண்டு தயாரித்து விட்டு, இந்த ஆண்டு அதை 10 ஆண்டுகளுக்குச் சுருக்கும்படியாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் காய்கறிக் கடைகளில் தான் பார்த்திருக்கிறேன். கூறுகளைப் பரப்பி, உடனடியாகச் சேர்ப்பது என்று. அது போல பாடத் திட்டத்திலும் "11 ஆண்டு பாடத் திட்டம்," 10 ஆண்டுகளுக்குச் சுருக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. அவசரமாக 11 ஆண்டுப்படிப்பை 10 ஆண்டாகக் குறைக்கும் நோக்கத்தை வினவியபொழுது, அகில இந்திய ரீதியில் அனைத்து மாநிலங்களிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பை 10 ஆண்டுகளில் முடித்து விட வேண்டுமென்று கருதுவதாகவும், அந்த அடிப்படையில் செயல்படுவதாகவும் தெரிந்துகொண்டேன். அப்படியானால், அகில இந்திய அடிப்படையிலுள்ள மூன்று மொழித் திட்டம், நம் மாநிலத்தில் இரு மொழித் திட்டமாக உள்ளது. அந்த அடிப்படையில் இரு மொழித் திட்டத்தில் பெரும்பாலான மாணவர்கள் நம்மிடம் படித்து, இந்தி பயிலாத காரணத்தாலோ என்னவோ, வெளி மாநிலங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்ல முடிய வில்லை. எனவே, நம் மாநிலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக உள்ளது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்து 11 ஆண்டுகள் என்று இருக்க வேண்டும் என்பதா அல்லது 10 ஆண்டுகளா? மற்ற மாநிலங்களில் 11 ஆண்டு இருந்த பிறகு, பி.யு.ஸி. வந்து 10 ஆண்டுகள் நடைபெற்ற மாநிலங்கள் மறுபடியும் 10 ஆண்டுகள் என்று கொண்டு வந்து விட்டன. பக்கத்தில் இருக்கிற கேரளம், ஆந்திரம், மைசூர், வேறு பல மாநிலங்களிலும் அப்படித்தான். இரண்டு, மூன்று மாநிலங்களைத் தவிர, பெரும்பாலான மாநிலங்கள் 10, பிறகு 2, பிறகு 3 ஆண்டுகள் என்று வந்து விட்டார்கள். நாம் இப்பொழுது அப்படிச் செய்ய முடியுமா முடியாதா என்பதல்ல பிரச்சினை. ஆந்திரத்திலிருந்து ஒருவர் வருகிறார் அல்லது இங்கிருந்து அங்கு போய்ச் சேருகிறார் என்றால், 11 ஆண்டுப் படிப்பா அல்லது 10 ஆண்டுப் படிப்பா என்ற தன்மை இருப்பதால், நாம்

[1973 பிப்ரவரி 7]

பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது 11 ஆண்டுகளா அல்லது 10 ஆண்டுகளா என்பது கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் எழுப்பப்பட்டது. 10 ஆண்டு, 11 ஆண்டு என்று சொல்லும்போது, இங்கே 11 வது படித்து விட்டுப் போகிறவனை 11 ஆண்டு படித்திருக்கிறான் என்று கணக்கிடுவது இல்லை. இந்தச் சங்கடத்தை நீக்க வேண்டுமென்று இவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அகில இந்திய கல்வி மாநாடுகளிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கஷ்டத்தைத் தாண்டித் தான் வர வேண்டும். இந்த முயற்சியை எடுத்தால், 4, 5 ஆண்டு கழித்துத் தான் பலன் உண்டு. கல்வித் துறையில் அடுத்த ஆண்டே பலன் காண முடியாது. இப்பொழுது இண்டர்மீடியட் கொண்டு வரும் முடிவை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். முடிவெடுத்தால், புத்தகம் தயாரிக்க ஒரு ஆண்டு வேண்டும். மறுபடியும் பயிற்சி தருவது எப்பொழுது என்று திட்டம் போட வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் 10 ஆண்டு நல்லது என்று கருதுகிறாரா அல்லது இப்பொழுதுள்ள 11 ஆண்டு நல்லது என்று.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நான் பேசுகிறபொழுது மற்ற மாநிலங்களில் 10 ஆண்டுகள் என்று அகில இந்திய ரீதியில் ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்றேன். அதில் எனக்குக் கொள்கை வேறு பாடு கிடையாது. ஒப்புக்கொள்கிறேன். சொல்ல விரும்புவது 11 ஆண்டுகளை 10 ஆண்டுகளாகக் குறைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இன்னல்கள் எண்ணில் அடங்கா. அவற்றை மனத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்பது தான் என் கோரிக்கை. “நவார்ட்ஸ் எ லெர்னிங் சொசைடி” என்ற புத்தகத்தில், ஆரம்பப் பள்ளிகளில் 4 ஆண்டு, இடை நிலையில் 3 ஆண்டுகள், உயர்நிலைப்பள்ளியில் 3 ஆண்டுகள், ஆக மொத்தம் 10 ஆண்டுகள் என்று பிரிக்கப்பட்டு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். நான் சொல்ல வருவது தவறு உண்மையா என்று தெரியாது. 5, 2, 3 என்று மறுபடியும் பிரித்திருப்பதாக அறிகிறேன். இதில் பொறுப்புள்ளவர்கள் கல்வி இலாகா, மிச்சட் பேசிக் கேடர் தயாரித்து வைத்து இந்தத் திட்டம் மறுபடியும் மாற்றப் படுகிறது. இது போன்ற மாற்றங்கள் ஏற்படும் காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தை வைக்கிறேன்.

இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசுகள் வந்த பிறகு ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் அதிகம். அவற்றைத் தடுக்க முயற்சிக்கும்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

அதே நேரத்தில் பல நியாயமற்ற உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு மார்ச் திங்களில் இந்த அவையில் கொடுத்த வாக்குறுதி பூரணமாக இன்னமும் நிறைவேற்றப்படாமலிருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று தலைவர் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இடைநிலை ஆசிரியர்கள், எஸ்.எஸ்.எல்.சி.க்குப் பிறகு இரண்டாண்டு சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்கென இரண்டாவது ஊதியக்குழு தனி ஊதிய நிலையை ஏற்படுத்தியது. அப்படி இருந்தும் திடீரென்று இன்றிலே எழுத்தருடைய ஊதியம் அந்த ஆசிரியர்களுடைய ஊதியத்தை ஒத்ததாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, அந்த இரண்டாண்டுப் பயிற்சிக்கு தனி ஊதியம் ஒன்றாவது கொடுத்து ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று அரசை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்ன்மென்ட் 'ஏ' விங்கில் பணியாற்றும் தலைமையாசிரியர் ஒரே வகை தான். அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்கள் இரண்டாவது நிலை கிடையாது என்று கூறப்படுகிறது. அவர்களுக்கு ரூ. 450 ஆக இருந்த ஊதியம் ரூ. 400 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. அது பற்றி உத்தரவு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ, எனக்குத் தெரியாது. எனவே, அதை மறு பரிசீலனை செய்து, ஊதியக் குழு சிபார்சுகளைச் செயல்படுத்தும் முன்னால் 225 ரூபாய் பெற்றவர்களில் ஒரு வகையினர், 400 ரூபாயும் மற்றொரு வகையினர் ரூ. 450ம் என்று 'ஏ' விங்கிற்கு சமீபத்தில் உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அவைகளை மறு பரிசீலனை செய்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, கவர்ன்மென்ட் 'ஏ' விங், 'பி' விங் இண்டக் ரேஷன் செயல்படாமல் ரொம்ப நாளாக அப்படியே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபொழுது 1-4-1970 என்று நாமாகத் தேதியை நிர்ணயம் செய்து, அதற்கு முன் இருப்பவர்கள் 'பி' விங். பின்னாடி வருகிறவர்கள் 'ஏ' விங் என்று சொல்லுவது நியாயமாகப் படவில்லை. இண்டக்ரேஷன் பிரச்சனையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டும். இன்று சொல்லுகிறோம். அன்று குறிப்பிட்டு நாமாகக் கூறிய டேட்டுக்குத் தான் பின்னாடி வருகிறவர்கள் 'பி' விங் என்று சொல்லுவது நியாயம். அப்படிச் செய்தால்

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1973 பிப்ரவரி 7]

1-4-1970க்குப் பிறகு நிலைமையை வைத்து இண்டக்ரேஷன் க்வெஸ்டினுக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காண முடியும். அதற்கு முன் அவ்வளவு ஆசிரியர்களையும் 'பி' விங்கில் சேர்ந்தவர்களாகக் கருத வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு, அதாவது தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன், லீவ் ரூல்ஸ் ஆகியவற்றை மற்றவர்களுக்கு உள்ளது போலவே 'எக்ஸ்டென்ட்' செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆசிரியர் நல நிதி என்று ஒன்று உள்ளது. ஆனால் உண்மையில் சுஷ்டப்படுகிற ஆசிரியருக்கு அந்த நிதியால் பலன் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்றால், ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். பல முறை விண்ணப்பம் கொடுத்தும் பலன் கிடைக்கவில்லை. திருச்சியில் ஒரு அம்மையார் உடலில் ஆடை அணிய முடியாத படி கொப்புளங்கள் வந்து விட்டன. 6 மாதம் திருச்சி ஆஸ்பிடலில், பரிசீலனை செய்தார்கள். அவர் ஆசிரியர் நல நிதிக்கு விண்ணப்பம் செய்திருந்தார். மூன்று முறை விண்ணப்பம் செய்தும் எந்த விதமான உதவியும் இல்லை. உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியரும் மற்ற ஆசிரியர்களும் 5, 10 ரூபாய் என்று போட்டு ஒவ்வொரு மாதமும் அவர்களுக்கு உதவி வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் ஆசிரியர் நல நிதி சீர்படுத்தப்பட என்னென்ன முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்கள் நலனைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து, அமர்கிறேன்.

* திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை இன்று நான் பெற்றிருக்கிறேன். ஆளுநர் உரையில் எனக்கு முன்னால் நண்பர் திரு. கணபதி அவர்கள் கல்வித் துறைபற்றி, கல்வித் துறையில் உள்ள ஆசிரியர்களின் பிரச்சினை பற்றி, மாற்றங்களைப்பற்றி எதுவுமே இல்லாததால் ஏமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்த ஏமாற்றம் ஆசிரியர் சமுதாயம் பூராவுக்குமே இருக்கிறது, எனக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலை நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இந்தச் சட்ட

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

மன்றத்தில் ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய்ந்து சட்டம் கொண்டுவர வேண்டி யிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை விரைவில் கொண்டுவர வேண்டும். இந்தச் சட்டத்துக்கு முன் கூட்டிய தேதியிலிருந்தே அதாவது (ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்) எஃபெக்ட் கொடுத்து, முன்கூட்டிய தேதியிலிருந்து, 1969-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்தக் கமிட்டியைப் போட்டு ஆராய்ந்து சட்டம் வர இருக்கிற நேரத்தில் ஆசிரியர்களுடைய பாதுகாப்பற்ற நிலையைப் போக்க, 1969-ம் ஆண்டிலிருந்தே, முன் தேதி இட்டு சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதற்கான சட்டத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த ஆளுநர் உரையில் கல்வியைப்பற்றிச் சீர்திருத்தம் செய்து வருகிற இந்த நேரத்தில், கல்வித் துறையில், பல்வேறு மாநிலங்களில் கல்விக்காக பல்வேறு வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது, இங்கும் தனியாக கல்விக்காக வாரியத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது பல்வேறு துறைகளில் வாரியங்களை அமைத்திருக்கின்ற இந்த அரசும் கல்விக்காக இங்கே ஒரு தனி வாரியம் அமைத்து, அது விரைவில் செயல்படுவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற கல்வித் துறை, நிதானமானது, மெதுவானது, அதில் பிரச்சினைகள் ஏராளம், குறைகளும் ஏராளம். அதில் அவ்வாறு தான் பணியாற்றுகிறார்கள். சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைச் சொல்வதால் மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. பிரச்சினைகளைக் களைவதற்கு அடிப்படையான காரணங்களை ஆராய்ந்து, அதை விரைவிலே செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைத் துணிந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இந்த அரசு பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற்றக் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, இந்தக் கல்வித் துறையில் இன்னும் வேகமாகக் காரியங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு முயற்சி இல்லாதது கண்டு நான் வருந்துகிறேன். இனியாவது அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும். செயல்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் இருந்திருக்கிற நடைமுறைகளை வைத்து, எதிர்காலத்தில் இன்னும் எப்படி வேகமாகச் செயல்படுவது என்பதைச் சிந்தித்து, இந்தக் கல்வித் துறை இன்னும் வேகமாகச் செயல்பட்டால், அதில் தான் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தால், நான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் வெளிநாடு சென்றதில்லை. கல்வி அமைச்சர் வெளிநாடு சென்று விட்டு

[திரு. செ. முத்துசாமி] ௨ மார்ச் 1961]

வந்து நிலைமையை இங்கே சொன்னார்கள். மாற்றத்துக்கு நாம் தயாராக இல்லாத வரையில், இந்தச் சமுதாயம் நிச்சயமாக முன்னேற முடியாது என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கல்வித் துறையைத் திருத்தியமைப்பதற்கு, இந்தச் சமுதாயத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் பொறுப்பை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆசிரியர் சமுதாயம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். அந்தக் காரியம் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்திடம் இப்படிப்பட்ட பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் கல்வித் துறை முன்னேற்றம் அடைய வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த ஜனநாயகத்தில், ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு முழு சுதந்திரம், உரிமையும் கல்வித் துறையில் அளிக்கவேண்டும். அது சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக் காட்டான காரியமாக இருக்கும். இதைக் கல்வித் துறை அமைச்சர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஆகவே ஆசிரியர் சமுதாயம் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளை அமல் நடத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும். அந்த முயற்சி எடுத்து, கோவை மகாநாட்டில் நாங்கள் “கல்வி வாரியம் அமைத்து தனித்து இயங்க (அடானமஸ் போர்டு)ச் செய்ய வேண்டும். அரசியல் குறுக்கீடு அற்ற, அரசியல் குழப்பங்களுக்கு உட்படாத கல்வித் துறை நிபுணர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் அடங்கிய ஆசிரியர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையிலே ஒரு கல்வி வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டும்” என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதை அரசாங்கம் முழு அளவுக்கு செய்தால் சரியாக இருக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய நிலைப்பற்றி முதல்வர் ஏற்கெனவே மார்ச்சு மாதம் 7-ந் தேதி இதே அவையில் சொல்லியது இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் சொல்லியதை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். செகண்டரி கிரேடு, ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் 2 லட்சம் பேர் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 2 லட்சம் பேர்களுக்கும், ஏற்கெனவே அவர்கள் நிலைகுறித்துச் செய்த முடிவுகளைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறேன் என்று முதல்வர் என்னிடம் சொன்னார்கள். இதை அவர் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி.க்கு பிறகு இரண்டாண்டு பயிற்சி படிப்பு படித்த மருந்தாளர்கள் மகாநாட்டில் பேரிய முதலமைச்சர் அவர்கள்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை உயர்த்தி அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. க்குப் பிறகு 2 ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று பணிபுரிகின்ற செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தை அதேபோல் உயர்த்த வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யில் தவறியவர்கள் இரண்டாண்டு பயிற்சி பெற்று ஹையர்கிரேடாகப் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களின் ஊதியம் சரியாக அமைக்கப்படவில்லை. திருத்தி அமைக்கப் படவுமில்லை. இவர்களின் ஊதிய நிலையை உயர்த்துவதற்கும், ஒன்மேன் கமிஷன்'ல் (S.G., H.G.) அவர்களுக்கு என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் முறைப்படி அறிவிக்க வேண்டும். சமநீதி வழங்கும் கொள்கை உடைய அரசு, இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கும் சமநீதியை வழங்க வேண்டும். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு சமுதாயத்திற்கு வழங்கப்படும் நீதி இன்னொரு சமுதாயத்திற்கும் தரப்பட வேண்டும். இப்போது ஒரு சமுதாயத்திற்கு மட்டும் நீதி வழங்கப்படுகிறது. இன்னொரு சமுதாயம் ஏமாற்றப்படுகிறது என்று கருத இடமேற்படுகிறது. இது நியாயமான அடிப்படை ஆகாது. நம் ஜனநாயகத்தில் ஒவ்வொரு சமுதாயமும், ஒவ்வொரு குடிமகனும் தங்களுக்கிருக்கிற உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்பதில் தவறு எதுவும் இருக்க முடியாது. ஒரு சிலருக்குக் கூடியிருக்கலாம் அல்லது குறைந்திருக்கலாம். ஆக இந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, இந்த அரசு குறைபாடுகளை நீக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தேர்வு நிலை ஊதியம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்களை நீக்கிதான் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குத் தேர்வு நிலை ஊதியம் அறிக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. நடுநிலைப் பள்ளிகளில் S.G. தலைமை ஆசிரியர் ஊதியம் 5,000 பேர்கள் பெறுகிறார்கள். அந்த 5,000 பேர்களுக்கு தனிச் சம்பள விகிதம் கொடுத்துள்ளார்கள். இந்த 5,000 பேர்களை செலக்ஷன் கிரேட் என்று சொல்லி அந்த பட்டியலில் சேர்ப்பதன் மூலம் இந்த 5,000 செலக்ஷன் கிரேடு இடங்களை நீக்கிவிடுகிறார்கள். இதனால் அந்தச் சம்பள விகிதம் 350-15 என்ற அந்த ஸ்கேல் உள்ள சம்பள உயர்வு விகிதம் அந்த ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்காமலிருக்க நேரிடுகிறது. ஆகலின் நடுநிலைமைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களை நீக்கி மீதியிருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை மட்டும் செலக்ஷன் கிரேடுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்

[1973 பிப்ரவரி 7]

முறையை ஹைஸ்கூல் போலவே, தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் புகுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் 5,000 பேர் பயனடைவர். நலப்பள்ளிகளில் இன்று வரை செலக்ஷன் கிரேடு ஆணை அமுல் நடத்தப்படவில்லை. கல்வி செயலகத்திலிருந்து இதற்கான உத்தரவைப் போடுகிறார்கள். ஓராண்டு மட்டுமல்ல, 1½ ஆண்டு மட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகும் உத்திரவு அமுலாவதில்லை. உத்திரவை அமுலாக்க மீண்டும் ஒரு உத்தரவு போடுகிற ஒரு நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிறது. போட்ட உத்தரவையே அமுல்படுத்தாது இதற்காகவே இன்னொரு உத்தரவையும் போடும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நான் கல்விச் செயலாளர் அவர்களிடத்திலேயே சொன்னேன். போட்ட உத்தரவையே அமுல்படுத்துவதற்கு மீண்டும் இன்னொரு ஆணையைப் போடவேண்டும் போலிருக்கிறது என்று அவரும் சொல்கிறார். கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அதிலுள்ள எல்லாத் துறைகளையும் கண்காணிக்க, அவைகள் எல்லாம் அதனுடைய கண்ட்ரோலில் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கல்வித் துறை அவர்களுக்கு நிதி, பணம் என்று கொடுக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆர்.டி.எல்.ஏ. டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் இருக்கிற பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று திரு. முத்துசாமி அவர்கள் விரும்புகிறாரா என்பதை மட்டும் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : பஞ்சாயத்து யூனியன் மட்டுமல்ல, எல்லா நிர்வாகங்களிலும் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளை அரசே ஏற்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவிக்கக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, சிறு விளக்கமாகத் தான் நான் கேட்கிறேன். அந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள் முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், அந்த ஆரம்பப் பாடசாலையில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களைத் தண்டிப்பதோ அல்லது மாற்றுவதோ என்றால், அதற்கான எல்லாப் பொறுப்புகளையும் ஒரு டி.ஈ.ஓ. இடத்தில் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். அப்படி அந்தப் பொறுப்பை டி.ஈ.ஓ. இடத்தில் ஒப்படைப்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பதற்கு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது என்ற நிலைமை வருகிறது. அந்தப் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், அதை எப்படி நிர்வகிப்பது என்பதற்கான ஆலோசனைகளை நாங்கள் அப்போது சொல்கிறோம். அந்தப் பள்ளிகளை நேரடியாக எடுத்துக் கொள்வதில் இந்த அரசுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், அதன் பிறகு உட்கார்ந்து பேசி எப்படி நிர்வகிப்பது என்பதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சந்தேகத்திற்காகத்தான் கேட்கிறேன். இதற்கு முன்பு ஜில்லா போர்டு இருந்தது. அதற்கு ஜில்லா போர்டுத் தலைவர் இருந்து அதைக் கவனித்து வந்தார். அதற்குப் பிறகு யூனியன் என்று ஆகியது. இந்த யூனியன் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது என்றால், மீண்டும் ஜில்லா போர்டு போன்ற ஒரு அமைப்பினிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். அதை திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறாரா என்பதைத்தான் கேட்கிறேன். அது தெரிந்தால் மேற்கொண்டு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பள்ளிகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒத்துக்கொண்டு விட்டால், மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி முடிவு எடுத்துவிடலாம். எவ்வளவு சம்பளம் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் என்பதிலும், எந்தெந்த நடைமுறையில் டி.ஈ.ஓ. அதை நிர்வகிப்பது என்பது குறித்தும், அது வட்ட ரீதியிலா அல்லது பஞ்சாயத்து ரீதியிலா அல்லது டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் மாதிரி ஒரு கல்வித் துறை அதிகாரியை வகுத்து நிர்வகிப்பதா என்பது குறித்தும் அரசு பள்ளிகளை நேரடியாக எடுத்துக்கொள்ள ஒரு முடிவு எடுத்து விட்டால், எங்களுடைய ஆசிரியர்கள் இயக்கம், அதை ஒத்துக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தயவு செய்து தெளிவு படுத்தினால் நல்லது. அதை மட்டும்தான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 'அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டால், எடுத்துவிட்டால்' என்று சொல்வதை விட, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் கொஞ்சம் ஒத்தாசையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் ஒத்துழைத்ததாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஆலோசனை சொல்லுங்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் மட்டத்தில் தேவையில்லையென்றால் எடுத்து விடுவோம். பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தில் தேவையில்லையென்பதை ஒத்துக் கொள்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். அடுத்த அமைப்பை வைக்கும்போது, மாவட்ட வாரியாக அமைக்க வேண்டிவரும். அந்த அமைப்பை மாவட்ட வாரியாக வைப்பதற்கு திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா? ஒத்துக்கொள்வதாக இருந்தால், அரசு பரிசீலிப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையுமில்லை. எனவே அதைப் பரிசீலிக்கலாமா? அதற்கு அவர் ஒத்துக்கொள்கிறாரா என்ற கேள்விக்குத்தான் எனக்கு பதில் வேண்டும்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, டிஸ்டிரிக்ட் பூராவும் ஒரே நிர்வாகமாக வைத்துக் கொண்டால். . .

6-00 பி.ப. * திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உறுப்பினரை அந்த அசோசியேஷன் செகரட்டரியென்ற முறையில் கேட்கிறார்களா அல்லது உறுப்பினர் என்ற தனிப்பட்ட முறையில் கேட்கிறார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சங்கத்தின் செயலாளராக இருக்கிறதனால் தான் கேட்கிறேன். தவிர திரு. முத்துசாமி அவர்கள் பேசுகிறார் என்றால், அப்படித்தான் இருக்குமென்று நம்பிக்கொண்டு கேட்கிறேன். அந்தக் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பாரென்று நம்புகிறேன். அதைத்தான் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7]

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு மாறாக நான் கருத்தைத் தெரிவிக்க மாட்டேன். அந்த ஆசிரியர் இயக்கத்தின் சார்பாக இருக்கக் கூடியதைத்தான் சொல்கிறேன். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து இன்னொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இப்போது மாறுதல் அளிப்பதிலே, ஆசிரியர்களை ஒரு பஞ்சாயத்திலிருந்து இன்னொரு பஞ்சாயத்தின் கோடியில் போடுகிறார்களென்று ஒரு ரிப்போர்ட் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஜில்லா பூராவும் மாறுதல் வருவதை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா என்று அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்பதன் மூலம், ஜில்லா பூராவும் ஒரே நிர்வாகமாக வைத்துவிட்டால், இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இன்றைக்கு இருக்கிற நடைமுறை மாறுதல், ஜில்லா பூராவும் வந்துவிட்டதென்று ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்தின் மத்தியில் சொல்வதற்கு ஏதுவாக அமைய முடியும் என்று அமைச்சர் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் அதனால்தான் சொல்கிறேன். முதலிலே அரசு ஏற்றுக் கொள்வதைப்பற்றி முடிவுக்கு வந்துவிட்டால், எப்படி நிர்வகிக்க வேண்டுமென்பது அடுத்த நடைமுறையாக வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மீண்டும் விளக்கமாகச் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டதற்குப் பிறகு . . . (குறுக்கீடு)

தலைவரவர்களே, தங்கள் முன் தெரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் ஒரு முடிவு எடுத்துவிட்டதற்குப் பிறகு போராட்டம், கிளர்ச்சியென்று வரக்கூடாது. அதற்கு முன்பு உங்களுடைய மன நிலை எப்படியிருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் மட்டத்தில் அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டாலென்ன, பஞ்சாயத்து யூனியன் வைத்துக்கொண்டாலென்ன. அது முடியாது. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கேட்பது, எந்த நிர்வாக அடிப்படையில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது என்பது. அதற்குத்தான் விளக்கம் தேவை.

திரு. செ. முத்துசாமி : நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 'பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்து யூனியன்' என்று மட்டும் சொல்கிறார்கள். நான் கூறுவது அரசே எல்லாப் பள்ளிகளையும் ஏற்று, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகள் மட்டுமல்ல,

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

எய்டட் பள்ளிகள், நலப் பள்ளிகள், நகராட்சிப் பள்ளிகள்— எல்லாப் பள்ளிகளையுமே ஒரு நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது. அந்த நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கு முதலில் அரசு ஒப்புக் கொண்டால், எந்த அடிப்படையில் வைத்துக்கொள்வதென்று வரும்போது, அதை எந்த நேரத்தில் கூப்பிட்டுக் கேட்டாலும், அந்த நேரத்தில் எழக்கூடிய பிரச்சினை யாகும். அதை அந்த நேரத்தில் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலிலே அரசு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதாவது 'பாலிசி மேட்டர்'. அதன் பிறகு எப்படி நிர்வகிப்ப தென்று சொல்லும்போது, எந்த நேரத்தில் கூப்பிட்டுக் கேட்டாலும் ஆலோசனை வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோ மென்பதை. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆசிரியர் நிலையினைத் தான் கேட்கிறோம். இதிலே அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான செல் வாக்கைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றே, அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றே நினைக்கவில்லை. ஆசிரியர்கள் சங்கங்கள், நீங்கள் கோருகிறீர்கள், விரும்புகிறீர்கள். ஆசிரியர்கள் நலனை உத்தேசித்து அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறதென்று சொன்னால், முதலமைச்சரவர்கள் கேட்டது மாதிரி எந்த அமைப்பு முறை உங்களுக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொன்னால், யோசிப் பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதனால்தான் கேட்கிறோம். இல்லா விட்டால், திரும்பத் திரும்பக் கேட்க மாட்டோம். சொல்வதாக இருந்தால், சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர் களே, அரசினர் பள்ளிகளெல்லாம் மாநில நிலையிலே நிர்வகிக்கப் படுகின்றன. அந்த நிலையைக் குறைத்திருக்க வேண்டுமென்பது தான் ஆசிரியர்களுடைய எண்ணமாக இருக்குமென்று நினைக் கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்போது, ஆரம்பப் பள்ளிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மாநில நிலையில் தான் இருக்கின்றன. அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும்போது, அந்த மாநில நிலையில் இருக்குமா அல்லது மாவட்ட நிலையில் இருக்குமா அல்லது வட்ட நிலையில் இருக்குமா என்பது யோசித்து முடிவுக்கு வர வேண்டிய விஷயம். இப்போது பள்ளிகள் என்று கூறும் போது, ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு மாத்திரம்தான் இந்தக் கதியா

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் இதில் சேருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆரம்பப் பாடசாலைகள் தான் இப்போது பஞ்சாயத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத் திலிருக்கிற ஆரம்பப் பாடசாலைகள், பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கோ அல்லது யூனியன் தலைவருக்கோ கட்டுப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். அது சங்கடமாக இருக்குமென்று ஆசிரியர்கள் புகார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் தவிர்ப்பதற்கு தனியார் பாடசாலையைப் பற்றிச் கொள்ளுங்கள். அது அடுத்தபடி, இந்தப் படியில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருக்கிற ஆரம்பப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், ஒரு அமைப்புத் தேவை. அந்த அமைப்பு முறை டி.இ.ஓ. மட்டத்தில் இருக்கலாமா அல்லது மாவட்ட ஆட்சி மன்றத்திலே இருக்கலாமா என்பதற்குத்தான் விளக்கம் கேட்டேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, இப்போது கல்வி மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து அந்தக் கல்வி மாவட்டங்கள் வாரியாக, அரசுக்கு இதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆசிரியர் களுடைய கோரிக்கையினால் மட்டுமல்ல, கல்வி விருத்தியாக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தக் கோரிக்கை வருகிறது. ஆதலால் கல்வி மாவட்ட வாரியாகச் செய்வதற்கு, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிர்வாகம் வருவதற்கு அரசு விரும்பினால், நாங்கள் ஏற்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிரச்சினைகளைச் சுமுகமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆசிரியர்கள் இயக்கம் ஏற்பட்டதிலிருந்து பல நன்மைகளை அரசு செய்திருக்கிறது. இந்த அரசு 1967-க்குப் பின்னால் வந்த பிறகு, இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்குப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். சென்ற முறை ஒரு தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பம், சரித்திரக் கட்டாயம், ஒரு போராட்டம் நடந்துவிட்டதைப்பற்றியும், இனி அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படா வண்ணம் நடந்துகொள்ள

[திரு. செ. முத்துசாமி] [1973 பிப்ரவரி 7]

வேண்டுமென்பதைப்பற்றிக்கூட இந்த அவையில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை மனதில் ஏற்றோம். இன்றைக்கு ஆசிரியர் சமுதாயத்தினுடைய கோரிக்கைகளை வைத்து, மாநில வேள்வி விழா மாநாடு கோவையில் நடத்தினோம்.

அடுத்து, நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்கள், முதலமைச்சரவர்களும், கல்வி அமைச்சரவர்களும், இந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டு, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை, ஆசிரியர்களுடைய உணர்ச்சிகளை ஏற்றுச் செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பினை அடிப்படையிலே ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். டிசம்பரில் நடைபெறக்கூடிய இந்த மாநாட்டை, ஜனவரி 3-வது வாரத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நேரத்திற்குத் தக்காற்போல், நாங்களும் ஜனவரி 21-ம் தேதி முதலமைச்சரவர்களையும், கல்வி அமைச்சரவர்களையும் எதிர்பார்த்து வைத்திருந்தோம். கடைசி நாள் வரை எதிர்பார்த்திருந்த எங்களுக்கு எந்தவிதமான தகவலுமில்லை. கடந்த காலம் முதல் இந்தக் காலம் வரை அமைச்சரவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒப்புக்கொள்வதானால், கடிதம் மூலமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நடைமுறைகள் இதுவரையிலேயில்லை. இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். உறுதிகளை பெரிய பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் தந்ததற்கிணங்க, ஆசிரியர் சமுதாயம் அவர்களை எதிர்பார்த்து ஒரு மாபெரும் மாநாட்டினை நடத்தியது. அந்த மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த ஆசிரியர்கள், அமைச்சர்கள் வருவார்கள், அமைச்சர்கள் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அமைச்சர்கள் வராமல் ஏமாற்றிவிட்டார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, 'ஏமாற்றி விட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைக்குப் பதிலாக வேறு வார்த்தை போட்டிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அடிக்கடி அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திப் பழக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், நான் அதைக் குறை சொல்வதற்கில்லை. என்னிடம் தேதி கேட்டபோது நான் சொன்னேன். டெல்லியிலே தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை, ஒருவேளை நான் கொடுத்த

1973 பிப்ரவரி 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தேதியிலே அந்தக் கூட்டம் அமைந்துவிடுமானால், வருவதற்கு இயலாமல் போய்விடுமென்று சொன்னேன். அந்த நிபந்தனைக்குப் பட்டுத்தான் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் அந்தத் தேதிக்கு ஒப்புதல் தந்தார்கள். 19, 20 ஆகிய தேதிகளில் டெல்லியிலே தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்திற்கான அறிவிப்பு திடீரென்று வந்துவிட்டது. அதற்காக நான் செல்லவேண்டியிருந்தது. ஆகவே, 21-ம் தேதியன்று, வேறு சில அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்ததால், வர இயலவில்லை. அது மாத்திரமல்ல காரணம். அவர்கள் என்னிடத்திலே அந்த மாநாடு எப்படி நடக்குமென்று கூறியது ஒன்று. பிறகு அதற்காக நிகழ்ச்சி நிரலை வகுத்தது வேறொன்று. நானும் கல்வி அமைச்சரவர்களும் அந்த மாநாட்டுக்கு வருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருந்தோம். எத்தனையோ மாநாடுகள் அரசு அலுவலர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அமைச்சர்களைக் கூப்பிட்டு அந்த மாநாட்டிலே பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். முடிந்த அளவுக்கு, 20 கோரிக்கைகள் வைத்தால், 10, 15 கோரிக்கைகளை, அல்லது 4, 5 கோரிக்கைகளை மாநாட்டிலேயே நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படி ஆசிரியர்கள் மாநாட்டிலேகூட கோரிக்கைகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருந்தன. அது புதிதல்ல. ஆனால் அந்த மாநாட்டினை நடத்தியவர்கள், அந்த மாநாட்டினுடைய விளம்பரங்கள், நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் இவைகளையெல்லாம் அரசியல் ரீதியாகத் தயாரித்திருந்தது உள்ள படியே வருந்தத்தக்க ஒன்றாக இருந்தன. அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அதை நான் ஒரு குறையாகச் சொல்லவில்லை. அதிலே சிறை சென்ற ஆசிரியர்களுக்கு விருது வழங்குதல் என்கிற ஒரு நிகழ்ச்சி இணைக்கப்பட்டிருந்தது. சிறை சென்ற ஆசிரியர்களுக்கு விருது வழங்குதல் என்ற நிகழ்ச்சியை இணைக்கப்பட்டதன் காரணமாக என்ன பேசப்படும் என்று பார்த்தேன். எந்தெந்த வகையிலே அது விமர்சிக்கப்படும்? அமைச்சர்களை உட்கார வைத்துக் கொண்டு அல்லது அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்கின்ற நிகழ்ச்சியிலே அப்படி ஒரு காரியம் நடைபெறுவதை, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் வருகின்ற பொறுப்பிலே இருப்பார்களானால், நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதை நண்பர் திரு. முத்துசாமி உணராதவர்கள் அல்ல. அது மாத்திரம் அல்ல. இந்த அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு பல நன்மைகளை செய்திருக்கிறது என்று இப்போது சொன்னார்கள்.

பி.ப.
6-10

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 பிப்ரவரி 7]

செய்த நன்மைகள் பற்றி நன்றி உணர்வோடு, இவைகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் செய்த நன்மைகள் யாவற்றையும் நாங்கள் வாதாடிப் பெற்றோம், போராடிப் பெற்றோம் என்கின்ற ரீதியிலே அவர்கள் அந்த அறிக்கைகளை வெளியிட்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு இல்லை. கேட்காமலேயே பல கோரிக்கைகளை ஏற்று ஆசிரியர்களுக்காக இந்த அரசு 5 ஆண்டுக் காலத்திலே எவ்வளவோ செய்து முடித்திருக்கிறது. எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு இடையே, பணச் செலவுகளுக்கு இடையே, இந்த அரசு எந்தக் காரியங்களாக இருந்தாலும், செய்து முடித்திருக்கிறது. எந்த உணர்ச்சியோடு அவர்கள் அங்கே கூடினார்கள் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு சொல்ல வேண்டுமானால், நானும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் செல்லவில்லை என்று செய்தி வந்த பிறகு, அவர்கள் “காணோம், காணோம் கருணாநிதியைக் காணோம்” என்பது போன்ற முழுக்கங்களை ஆசிரியர்கள் எல்லாம் அங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களே இப்படிப்பட்ட முழுக்கங்களுக்கு உட்பட்டுவிடுவார்களானால், அவர்களால் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்ற மாணவர்களுடைய நிலை என்ன ஆகும் என்கின்றது பற்றியும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் நாம் கவலைப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பத்திரிகையிலே கூட செய்தி வந்திருக்கிறது. கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்களுடைய தந்தியை திரு. முத்துசாமி அவர்கள் படிக்க ஆரம்பித்தபோது, அதை கிழித்து எறியுங்கள், படிக்க வேண்டாமென்று எல்லா ஆசிரியர்களும் அங்கே முழுக்கமிட்டார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கின்றது. அமைச்சர் அவர்கள் வரவில்லை என்று சொன்னதும், “வர வேண்டாம், வர வேண்டாம்” என்று ஆசிரியர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி நாங்கள் வர விரும்பாதவர்கள் வேறு ஏதோ உணர்ச்சியோடு அங்கே கூடியிருக்கிறார்கள். இப்படி அன்று அந்த மாநாட்டில் நடக்கும் என்பதற்கான செய்திகளை அறிந்த காரணத்தாலேதான் நான் அந்த மகாநாட்டிற்குப் போவது நல்லதல்ல என்று தவிர்க்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. நாங்கள் போய் அங்கே ஏற்படுகின்ற வேறு பல சூழ்நிலைகள் அமையக்கூடாது என்பதற்காக அதை நாங்கள் தவிர்த்தோம் என்பதனை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தத்தோடு சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். “கிழித்து

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

எறியுங்கள் ” என்று மகாநாட்டிலே சொல்லப்பட்டது என்று எந்தப் பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருந்தாலும், அது ஆசிரியர்கள் சொன்னது அல்ல என்பதைத் தான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதன் முறையாக கல்வியமைச்சர் கொடுத்த தந்திக் கடிதத்தைப் படித்துவிட்டு, இரண்டாம் முறை படிக்கிறேன் என்று சொன்னபோதுதான், படிக்க வேண்டாமென்று சொன்னார்களே தவிர, ஒரு முறை படித்துக் காட்டப்பட்டது. அது தான் அங்கே சொல்லப்பட்டது. “காணும், காணும்.” (குறுக்கீடுகள்) நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன். நான் அந்த மகாநாட்டின் பொதுச் செயலாளர். ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் ஒரு அறிக்கை கொடுத்தால் போடும்போது ஒவ்வொரு விதமாக எழுதிவிடுகிறார்கள். நடுநிலைப் பத்திரிகைக்கு ஒரு அறிக்கை கொடுத்தாலும், ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் அரசியல் நோக்கத்திலே போட்டு விடுகிறார்கள். இதுதான் விஷயம். இந்த மகாநாட்டிற்கு முன்னால் சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. “காணும், காணும்” என்று முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கோஷங்கள் மகாநாடு முடியும்வரை எழுப்பப்படவில்லை என்பதை நான் உறுதியாக இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசுக்கு நன்றியே தெரிவிக்கவில்லை என்றார்கள். பாராட்டும், நன்றியும் என்ற ஒரு தலைப்பிட்டு தீர்மானம் இரண்டிலே இந்த மாநாட்டில், ஆறாம் ஐந்தாம்—பதினொன்று தீர்மானங்களுக்கு மேல் “பாராட்டும் நன்றியும்” என்றே போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இந்த அறிக்கையை நான் அவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறேன். அதிலிருந்துதான் இப்போது படித்தார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயத்தில் சில அரசியல் விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்பதுபற்றி நான் உணர்ந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே நான் சொல்லுகிறேன். ஆசிரியர் சமுதாயம் அரசியலுக்கு ஆட்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் எவ்வளவோ முயற்சிகளை எடுத்து இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நான் செய்தேன். அதை ஒரு வேளை இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியாக நடத்துவதன் மூலம் ஒரு வேகமான உணர்ச்சி வந்துவிடும் என்று கருதியிருப்பார்களானால், நான் ஏற்கெனவே முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். என்.ஜி.ஜி.ஓ.க்கள் மகாநாட்டிலே நடத்தப்பட்டதே, அதே போலத்தான் நடத்தப்போகிறோம் என்று சொன்னேன்.

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

என்.ஜி.ஜி.ஓ. மகாநாட்டிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களை அழைத் திருந்தார்கள் என்பது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கல்வி டைரக்டரூக்கு 4 நாட்களுக்கு முன்னே நானே 'போன்' பண்ணிச் சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போது தான் சொன்னேன். இந்த நிகழ்ச்சியில் எதுவும் இல்லாதது பற்றி நான் உறுதி கூறினேன். ஏதாவது நடந்தால் என்னுடைய தலைமையையே நான் ஒளி அசிரியர் சமகாயத்திற்கு வகிக்கக்கூடக் கூயாராக இல்லை என்று உறுதி சொன்னேன். அன்றைக்கு நான் சொல்லி, டைரக்டர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வந்தபோது...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்களுடைய அச்சடித்த பேச்சே இங்கே என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அச்சடித்தபேச்சு என்றால் முதலிலேயே எல்லோருக்கும் கிடைத்து விடும் என்பது இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அன்பன் முத்துசாமி, பொதுச் செயலாளர் என்று போடப்பட்டு, கோவை மகாநாடு பேச்சு அந்த பேச்சிலேயே அமைச்சர்கள் எந்த அளவுக்குக் கருதப்படுகிறார்கள் என்பதற்கான உதாரணத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவர்கள் பொருள்களை எல்லாம் வாங்கிவிட்டார்கள். அதை வைப் பதற்கு இடம் வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. கோரிக்கையை கனிவாகவும் தரலாம். அதே நேரத்தில் அமைச்சர்களை மதித்தும் மரியாதை தந்தும் அந்தக் கோரிக்கைகளைத் தரலாம். அவர்களுக்கு இங்கு கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டில் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக இடம் தர வேண்டுமென்று கேட்ட போது, அதைத் தருவதாக வாக்களித்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கிராம பஞ்சாயத்து ஆபீஸுக்கும் ஒரு இடம் வேண்டும் என்று கூட அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் எந்தெந்த இடத்திலே யார் யாருக்கு ஒதுக்குவது என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கிடையிலே திரு. முத்துசாமி அவர்களே என்னையும் நாவலர் அவர்களையும் அதுபற்றி சந்தித்துக் கேட்ட போது, நாங்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கின்றோம். ஆனால் அதில் போடப்பட்டுள்ள வாசகத்தைப் படித்துக் காட்டுகின்றேன். அவர் பேசுகின்றார் "அமைச்சர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறது ரியக்கம், இவற்றை எங்கே வைப்பது? விடை பகர்ந்தேயாக வேண்டும்". இது எங்களை மேடையிலே உட்கார வைத்துவிட்டு பேச இருந்த பேச்சு, பேசிய பேச்சு, நல்ல

1973 பிப்ரவரி 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வேளை நாங்கள் இல்லை. இதற்கு அவகாசமோ நாளோ இதற்குச் சொல்ல முடியாது. காரணம் இவற்றைத் தெருவிலே எறிய முடியுமா? ஆகவே அமைச்சர்கள் சென்னையிலே ஒரு இடம் காவி செய்து—அடிநிலம் பெற்று கட்டிடம் கட்டும்வரை—இது பிராக்கெட்டில், ஆகவே ஒரு இடம் காவி செய்து தர இம்மேடை மீதே வழி சொல்ல வேண்டும் என்று வேண்டுகிறோம். நெருக்கடி செய்கிறதாக எண்ண வேண்டாம். ஆசிரியர்களுடைய வேகம் பொருள்களைக் குவித்துவிட்டது. அரசினர் இயந்திரத்தின் ஆமை வேகம் இந்த நெருக்கடியைத் தந்துள்ளது. அடி நிலம் எங்கே? ரூபாய் 3 லட்சம் எப்போது? இது கோரிக்கையா? அமைச்சர் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு கேட்கின்ற கோரிக்கையா இது? அப்படியே கால தாமதம் ஆனாலும் கூட நாங்கள் வாக் களித்தபடி அடி நிலம் வாங்க வேண்டுகிறோம் என்று சொல்லக் கூடாதா? அந்த மூன்று லட்சம் அதற்காகத் தருவதாக வாக் களித்தீர்களே, அதைத் தரவில்லை, அதற்காக வருந்துகிறேன், அதை உடனடியாக அளிக்க வேண்டுமென்று கூறக் கூடாதா? இதையெல்லாம், மாணவர்களுக்குக் கற்றுத் தர வேண்டிய ஆசிரியர்களே, அமைச்சர்களை மேடையிலே உட்கார வைத்துக் கொண்டு “அடி நிலம் எங்கே? 3 லட்சம் எப்போது?” என்று அப்போது கேள்விக் கணைகளைத் தொடுக்க, அதை அமைச்சர்கள் உட்கார்ந்து கேட்க, அதற்கு ஆசிரியர்கள் எல்லாம் குரல் எழுப்புகிற நேரத்திலே, கை தட்டி, பதில் சொல், பதில் சொல் என்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டு, இதையும் நாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். அதைப் போலவே இதைச் செய்க, அதைச் செய்க என எல்லோருமே எங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறீர்கள் இறைவன் என்கிறீர்கள், நாட்டின் முதுகெலும்பு என்றும் செய்வது தொழில் அல்ல தொண்டு என்றும் சொல்கிறீர்கள். ஆசிரியர்கள் நினைத்தால் எதையும் செய்யலாம் என்று சொல்கிறீர்கள். இது எல்லாம் வீணான ஆரவாரமாகும். இது எல்லாம் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஆசிரிய மக்கள் மகா நாட்டில் தரப்பட்ட மதிப்புரையாகும். “இப்படி நீண்ட காலமாக சென்னை மாநிலம் கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் என்று சொல்லி வந்தது இன்று வெறும் பேச்சாக, உண்மையற்றுப் போய்விட்டது.” இதையும் அமைச்சர்களை உட்கார வைத்துக்கொண்டு ஆசிரியர்கள் பேச வேண்டும், நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது நியாயமா என்பதை மாத்திரம் அவர் சொன்னால் போதும்.

[1973 பிப்ரவரி 7]

6-20 திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, பி.ப. முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலே ஆசிரியச் சமுதாயத்தினுடைய எண்ணங்களை, மாநாட்டு அறிக்கையாக வடிவெடுக்கக்கூடியதை, சில விஷயங்களில் வேகம் இருப்பதாகவும், இதையே வேறு மொழியிலே, தமிழிலே கனிவாக எழுதியிருக்கலாம் என்றும் ஆலோசனை சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் :

‘இனிய உளவாக இன்றை கூறல் கனி

இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று’ என்பது போல.

திரு. செ. முத்துசாமி : எங்களுக்கு வேகமாகவே சொல்லி ஏதாவது சங்கடத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே நாங்கள் இல்லை. எங்களுக்கு வேண்டியது காரியம். அந்தத் காரியத்தை இன்னும் கனிவாகச் செய்ய வேண்டும். உங்களுடைய உணர்ச்சியை எழுதியிருக்கிறீர்கள். உணர்ச்சிக்குக் கனிவு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால்... (குறுக்கீடு) நான் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியன். நான் புலவன் அல்லன். எனக்குத் தெரிந்த தமிழிலே, நான் அறிந்த சொற்களின் அடிப்படையிலே, முடிந்த அளவுக்கு என்ன உணர்ச்சியை அப்படியே வெளியிட்டிருக்கிறேன். அந்த உணர்ச்சியிலே சிறிது வேகம் தென்படுமானால், இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற பெரிய டொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதை விடுத்து, ஆசிரியர்களுடைய கருத்துக்களை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான் சட்ட சபையிலே கூட ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டேன். அவர், “யார் சொல்கிறார்கள், எதைச் சொல்கிறார்கள் என்று இந்த அரசு பார்ப்பதில்லை. கருத்து என்ன என்பதைப் பார்த்து செயல்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். நானும் பெருமைப்பட்டேன். அந்த அடிப்படையிலே இதிலே இருக்கக்கூடிய சொற்களைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், அந்தச் சொற்களைக் கவனியாமல், அவர்கள் வேதனைப்பட்டுச் சொன்னதை நான் உணர்கின்றேன். நான் ஏற்கின்றேன். எங்களுக்கு இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆசிரியர்கள் முதலிலே உண்மையைப் போற்ற வேண்டும். உண்மையைக் கற்றுத்தர

1973 பிப்ரவரி 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வேண்டும். என்னிடத்திலேயும் கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் சொன்னதாகத்தான் மகா நாட்டிலே ஒன்றைப் பேசியிருக்கிறீர்கள். “இந்த இயக்கம் ஆளும் கட்சிக்கு அடிமையாகவோ, எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எடுபிடிகளாகவோ என்றும் செயல்படாது. எங்கள் இந்த இயக்கம் தன் கொள்கைக்கு இணங்க அதுவும் அதன் பொதுக்குழு வகுக்கும் கொள்கைக்கு இணங்க இன்றைக்குச் செயல்படும்”, என்று என்னிடத்திலே, நாவலர் இடத்திலே சொன்னதாக, தாங்கள் மகா நாட்டிலே பேசியிருக்கிறீர்கள். என்னுடைய இல்லத்திலே வந்து பேசியதாக எழுதியிருக்கிறீர்கள். எங்கே அப்படிப் பேசிவீர்கள்? “ஆளும் கட்சிக்கு அடிமையாகவோ, எதிர்க் கட்சிக்கு எடுபிடிகளாகவோ இருக்க மாட்டோம்”. இங்கு அப்படிப் போட்டிருக்கிறது. ஆக ஆளும் கட்சியையும் நீங்கள் மதிக்கவில்லை. உங்களுக்காக சில நேரங்களில் வாதாடுகின்ற எதிர்க் கட்சியையும் நீங்கள் பதிக்கவில்லை. தேவையில்லாத வார்த்தை. நாங்கள் ஆளும் கட்சிக்காகவே இருக்கவும் மாட்டோம், அதற்காக எதிர்க் கட்சிக்காக நாங்கள் அரசியலிலே ஈடுபடவும் மாட்டோம் என்று வாசகங்கள் சொல்லலாம். அதை விட்டுவிட்டு ஆளும் கட்சிக்காக அடிமையாகவும் இருக்கமாட்டோம், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எடுபிடிகளாகவும் இருக்க மாட்டோம் என்று இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியும் உங்களுக்குத் தேவையானவைகளைச் செய்கிறது. எதிர்க் கட்சி உங்களுக்காக வாதாடுகிறது. இரண்டு கட்சிகளையும் பகைத்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு நீங்கள் வாசகங்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். இதை உங்கள் நலத்திற்குத்தான் சொல்லுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல, என்னிடத்திலேயும் நாவலர் அவர்களிடத்திலேயும் வேறு சொன்னதாக இந்தப் பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நவம்பர் மாதம் 15-ம் தேதி அவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது நான் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். நான் சொன்னதால் தான் எழுதினேன். சில இடங்களில் பக்குவமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும், சில விஷயங்களைச் சொல்லக் கூடாது என்கிற நடைமுறையில், வேண்டுமானால் அதிலே விடப் பட்டிருக்கலாமே தவிர, என்னைப் பொறுத்த அளவிலே, அந்த அளவிற்குக் கடுமையாக எதிர்க் கட்சிகளைச் சாடவேண்டும், ஆளும்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

கட்சியைச் சாடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இல்லை. எப்படிப் பார்த்தாலும், நாங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்கும்போது, எங்கள் பேரில் அரசியல் சாயம் பூசப்படக்கூடிய காரணத்தினால் தான், நாங்கள் இவ்வளவு வேகத்திலே இப்படி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சற்று முன்னர்கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசியல் கலந்திருப்பதாக நான் உணரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் நாங்கள் அத்தகைய வார்த்தைகளை அதிலே போட சம்மதிக்கிறோமே தவிர, வேறு அல்ல. நாங்கள் கோரிக்கைகளைக் கேட்கும் போது எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் துண்டிவிடுகிறார்கள், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் துண்டிவிடுகிறார்கள் என்று பல பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கோரிக்கைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கான முறைகளிலே ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு ஒரு இயக்கம், தமிழ்நாடு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் கூட்டணி என்று இருக்கிறது. அதற்கு எதிராக ஒரு இயக்கம் நடப்பதாகவும் அந்த இயக்கம் செயல்பட்டு வருவதாகவும்கூட சொல்லப்பட்டு, அப்படிச் செயல்பட்டு வரக்கூடிய அந்த மாநாட்டில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்வார்கள் என்று கூட செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. நான் முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி நடந்திருக்கிற பிரச்சினைகளில், இந்த அறிக்கைகளில் உங்களுக்குச் சங்கடம் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் இருக்குமானால், அந்த சங்கடத்தை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் உங்களை இந்த அவையின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நன்மைகளை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். அதற்காக இந்த இயக்கத்தினுடைய செயற்குழு இந்தத் தீர்மானங்கள் மீது உங்களைப் பேட்டி காணத் தயாராக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதைக் கவனிக்க எங்களுடைய மாநில செயற்குழு வரவிருக்கிறது என்பதையும் அதற்கான தேதி வழங்கி ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கான இந்த நன்மைகளை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

அடுத்து, கூட்டுக் கல்வி, ஜாயிண்டு எஜுகேஷன் கவுன்சில் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆசிரியர் பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நான் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்தி சமாதானம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் சொன்னேன். இந்தக் கருத்தை அவர்கள் ஆர்வத்தோடு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் கூட்டுக் கல்விக் குழு அமைப்பதன் மூலம் ஆசிரியர் சங்கத்தினுடைய பிரதிநிதியும், கல்விச் செயலாளரும், கல்வி அதிகாரிகளும் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ உட்கார்ந்து பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான செயலில் ஈடுபட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இந்த ஆசிரியர் இயக்கத்திற்கு எதிராக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் உள்ள சேர்மன், எம்.எல்.ஏ.க்கள், இன்னும் சில பேர் ஆசிரியர்களைத் தொந்தரவு செய்து வருவதாக இப்போது செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு உள்ள இயக்கம் இது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் கனிவோடு பல இடங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் சமுதாயம் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு இயங்க வேண்டுமென்பதை ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது, இந்த இயக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு இயக்கத்தை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய முறையிலே மற்றவர்கள் உங்கள் பெயர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது இந்த இயக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய நடைமுறைகளிலே ஏதாவது தவறுகள் தங்களுக்குத் தென்பட்டால், இந்த உணர்ச்சிகளில், இந்தத் தீர்மானங்களில் ஏதாவது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாது என்று தென்பட்டால், தயவுசெய்து எங்களை எந்த நேரத்தில் அழைத்தாலும், நாங்கள் வந்து பேசத் தயாராக இருக்கிறோம். இருக்கக்கூடிய நடைமுறைகள், ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்காக இயங்கக்கூடிய இந்த இயக்கம் கோரிக்கைகளைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்பதற்காகத் தானே தவிர, போராட்டத்திற்காக ஒரு போராட்டம் என்ற நிலையில் இல்லை. அரசு கவனித்துச் செய்யும்போது, நாங்கள் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்ச

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

ரவர்கள் எவ்வளவு பெரிய சங்கடமான சூழ்நிலைகளையும் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை இதுதான், எங்களுடைய வெள்ளிவிழா மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் மீது எங்கள் இயக்கத்தினரை அழைத்துப் பேசி எங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, சி.டி.டி. நாங்கள் சேமிக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவும். ஏனென்றால், மாண்புமிகு நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் ஏதோ வேறு ஒரு கட்சி ஆசிரியர்களை அல்லது வேறு ஒரு தரப்பு ஆசிரியர்களை ஊக்கப்படுத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது யார் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை முன் வைத்து எங்களுக்கு வசதியான தேதிகளில் எங்களை அழைத்தால் நாங்கள் கலந்துகொள்வோம், அரசு அலுவலர்களாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், முடியுமானால் கலந்து கொள்கிறோம், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு எடுபடிகளாக இருக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்? ஆனால் மறைமுகமாக அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் நடத்துகிற பத்திரிகையிலிருந்தே என்னால் ஆதாரம் காட்ட முடியும். ஆசிரியர் கூட்டணி என்ற மறைமுகமாக அறிவாள், சுத்தியல் இவைகளெல்லாம் அலங்கரிக்கப் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பத்திரிகையில் கூட்டணி என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்திலே கோலம் போலப் போட்டு மிக மறைமுகமாக அறிவாள், சுத்தியல் இவைகளெல்லாம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு பிச்சுவா கத்திகள் அறிவாள், சுத்தியல் இவைகளெல்லாம் இதிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இது அறிவாள், சுத்தியல் அல்ல என்று சொல்வார்களா என்று கேட்கிறேன். நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் ஒரு மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு, அதிலே பேசும்போது, “ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் 50 தங்கப் பதக்கங்களை சோவியத் ரஷ்யா தட்டிக்கொண்டு போய் விட்டது. நம் நாட்டிற்குப் பதக்கம் கிடைக்கவில்லை”, என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னதை வரவேற்று நாம் அவைகளிலே அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் நாகூக்காக ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தால், அதை நாம் பாராட்டலாம். ஆனால் ஆசிரியர் கூட்டணிப் பத்திரிகையில், நண்பர் திரு. முத்துசாமி ஆசிரியராக இருக்கிற பத்திரிகையில், என்ன எழுதினார்கள்

1973 பிப்ரவரி 7] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தெரியுமா? “தலைமை தாங்கிய கல்வியமைச்சர் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளில் இந்தியா வெற்றி பெறவில்லை என்று வருத்தப் பட்டார். அவர் ஏன் வருத்தப்படவேண்டுமென்று பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த நண்பர் என்னிடம் கேட்டார். ஆம், உண்மைதான். அவர் வெட்கப்படத்தான் வேண்டும். ஒலிம்பிக் பந்தயத்தில் 50 தங்கப் பதக்கங்களைத் தட்டிச் சென்ற சோவியத் யூனியனுக்கு அது சுமமா வரவில்லை. சின்னஞ்சிறு நாடான கொரியாவிற்கு வல்லரசை எதிர்த்து நின்று போராடி, அதில் தனது வருமானத்தைப் பெரும் பங்கு செலவு செய்கிற வட கொரியாவிற்குக் கூட தங்கப் பதக்கம் கிடைத்துள்ளது. ஆனால் பாரதத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. சுமமா வருமா தங்கப்பதக்கம், கிடைக்கவில்லையே என்று மூக்கால் அழுது என்ன பயன்?” என்று ஒரு கல்வியமைச்சரைப்பற்றி ஆசிரியர்கள் சார்பாக நடத்தப்படுகிற பத்திரிகையில் வருகிற வார்த்தைக் கோவை இது. இந்த நிலைமையிலே ஒரு கட்சி சார்பை மறைமுகமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இந்த இயக்கத்தை நடத்துகிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்று எனக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் எங்களுடைய ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் நுணுகி ஆராய்ந்து, இப்படி ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டணி என்ற வார்த்தைக்கு எங்களுடைய சித்திரப்பாணி என்பவர் முதலில் இந்த டிராயிங்கை வரைந்தார்கள். பத்திரிகை ஆரம்பிக்கக்கூடிய வேகத்திலே எல்லா எழுத்துக்களையும் போடுவதற்கு தொடங்கியபோது நான் முதலெழுத்தோடு நிறுத்திவிட்டேன். முதன் முதலில் இந்தப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து வைத்தவரே கல்வியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்றைக்கே சொல்லியிருப்பார்களானால், அன்றைக்கே தெரிவித்திருப்பார்களானால், எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்குமானால், நாங்கள் நிச்சயமாக நீக்கியிருப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட விமர்சனங்கள் வருவதால், நாங்கள் வேறு ஆசிரியர் கூட்டணித் தலைப்பையே போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிச்சுவா, சுத்தியல் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். கார்மேகம் வானத்தில் இருப்பதில் என்னென்ன

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 7]

பார்ப்பவருக்குத் தெரிகிறதோ அந்த மாதிரியெல்லாம் தெரிவதாக கருதிப் போட்டோம். ஒவ்வொருவரும் குற்றச்சாட்டு சாட்டி வருகிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அந்தத் தலைப்பையே மாற்றியிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே. மூக்கால் அழுகிறார் என்று எழுதுவது ஒரு மரபா? வேறு யாராவது எதிர்க் கட்சியில் எழுதலாம், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எத்தனையோ எதிர்ப்புகள், எத்தனையோ ஏசல்கள், வேறு பத்திரிகைகளில் வருகின்றன. அது எதிர்க் கட்சிகளுக்குள்ள உரிமை. ஆனால் நீங்கள் உங்கள் இயக்கத்தை எதிர்க் கட்சியைப் போல நடத்துவதற்குத் தான் விரும்புகிறீர்களாவென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்வியமைச்சர் மூக்கால் அழுது என்ன பயன் என்று எழுதுகிறீர்களே. மாணவர்கள் படித்தால் கூட அவர்களுக்கு நீங்கள், சொல்லித் தரும்பொழுது, அழுதை கண்ணால் தான் வரும் என்று சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். மூக்கால் அழலாம் என்று சொல்லிக் கொடுத்தால் அது நல்லதல்ல.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நாட்டில் வழங்கக் கூடிய பழமொழியை வைத்து, மூக்கால் அழுகிறார் என்று கட்டுரையாளர் இதை எழுதியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடியவர்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறதென்று சொன்னால், அவைகள் எதிர்காலத்தில் நீக்கப்படுமென்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் எங்கள் இயக்கத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கிறதென்று அவர்கள் உணர்ந்ததாகக் கருதுகிறார்களோ, அவைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவைகள் அத்தனையையும் அன்போடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதைச் சொல்லி, அவைகளை மாற்றிக் கொள்ளுகிற முயற்சிகளிலே ஈடுபடுகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொரியா என்ற சின்னஞ்சிறு நாட்டைக் காட்டியதாலே அதிலே ஏதோ இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏதாவது ஒரு காரணத்தை இட்டுச் சொல்லி தங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய உணர்ச்சிகளைச் சொல்லித் தென்றால், அது நிச்சயமாக எங்களுடைய குற்றமாக இருக்க முடியாது. எதிர்காலத்தில் இத்தகைய சங்கடங்கள் இல்லாத

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

அளவிற்கு இந்தப் பத்திரிகை தங்களுடைய வார்த்தைகளை மதிக்கிற அளவிற்குச் செயல்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது எதிர்க் கட்சியாக செயல்படுமாவென்று கேட்டார்கள். இது எதிர்க் கட்சியாகச் செயல்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இது ஆசிரியர் இயக்கமாக, ஆசிரியர் கட்சியாகச் செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதலால் இந்த ஆசிரியர் சமுதாயத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன், மற்ற இடங்களிலெல்லாம் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சி.டி.டி. பிரச்சினையில் ஏற்பட்டுள்ள ஊழல்களை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இண்டக்ரேஷன் பிரச்சினையில் 'கம்பிளிட் இண்டக்ரேஷன்' கொண்டு வரவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'கம்பிளிட் இண்டக்ரேஷன்' தான் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குச் சரியான சொல்யூஷன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஹாஸ்டலிலே ஒரு உணவு விடுதி இருக்கிறது. சைவம் சாப்பிடலாம் என்று போனால், அசைவக் கடை வைத்திருக்கிறவர் மறுபடியும் சைவத்திற்கு வந்திருக்கிறார். நான் அதிகமாகத் தங்குகிறேன். முதலமைச்சர் சொல்வார்கள், நீங்கள் தான் இந்த பிரியட்டிலே அடிக்கடி சந்தித்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு சந்தித்தும் எங்களுடைய மாநாட்டிற்கு வர முடியாத சந்தர்ப்பம் உருவானதற்காக மெத்த வருந்துகிறேன். எத்தனை தடவை சந்தித்தும் கூட உங்களுடம் தேதி வாங்க முடியவில்லையே என்று சொல்லி, சுண்டை போட்டுத் தான் தேதி வாங்குகிறோம். 20-ம் தேதியாக இருந்ததால் சொன்னேனே தவிர, 21-ம் தேதி இந்த டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் வந்திருந்தால், சொல்லியிருக்க மாட்டேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, உணவு விடுதியைப் பொறுத்த அளவில் சைவ சாப்பாடு போடுகிற மாதிரி, ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜி. என். ராஜு : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களுடைய பேருரைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தோழர் காட்டீர் கோபால் அவர்கள் கொண்டுவந்த நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதைப்பற்றி நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

[திரு. ஜி. என். ராஜு] [1973 பிப்ரவரி 7]

பி.ப. 6-30 மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நான் இன்று பேசுவது என்னுடைய முதல் பேச்சு. அதைக் கன்னிப் பேச்சு என்று தமிழிலும், மெய்டன் ஸ்பீச் என்று ஆங்கிலத்திலும் கூறுவார்கள். அந்த முறையில் இந்த மேலவையில் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின்மீது இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த நாடாளுமன்ற முறையிலே அனுபவத்திலே முதிர்ந்தவர்கள் வயதினிலே முதிர்ந்தவர்கள், பேராசிரியர்கள், சிறந்த வழக்கறிஞர், முன்னாள் அமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் அத்துனை பேர்களுடைய பேச்சுக்களையும் நான் மிக நன்றாக, உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்தேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் எந்த ஒரு நாட்டிலும், இந்த இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் மாத்திரமல்ல, தென் அழகு ஆசிய நாடுகளில், சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும், நமக்குப் பக்கத்திலே உள்ள இலங்கை போன்ற இடங்களிலேயும் ஆளுநர் அல்லது கவர்னர் ஜெனரல் என்று ஒருவர் இருப்பாரேயானால், என் இங்கிலாந்திலும்கூட, இந்த முறைதான் இருக்கிறது. பார்லி மெண்டரி முறை என்று எந்தக் கட்சி அரசை ஓட்டுகின்றதோ, அந்தக் கட்சி அந்த ஆண்டில் இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றிய திட்டங்கள், இந்த நாட்டுக்கு ஆற்றிய முறைகள், இவைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லவும், இனி எதிர்காலத்திலே அந்த அரசு எப்படி நடக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்குமாகத்தான் கவர்னர் இருக்கிறார். கவர்னர் ஜெனரல் இருக்கிறார். இதுதான் உலக வரலாற்றிலே மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இதைத்தான் நமது அரசியல் சட்டத்திலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் மறைந்த மாமேதை டாக்டர் அம்பேத்கார் போன்றவர்களெல்லாம். அந்தப் பாரம்பரியத்தை அனுசரித்துத்தான் மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் பெருமான் அவர்கள் சென்ற வரலாற்றிலே வெள்ளிக்கிழமையன்று இரு அவைகளையும் கூட்டி தன்னுடைய உரையை ஆற்றினார்கள். அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காட்டுர் கோபால் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அதை ஆதரித்துப் பல பேர் பேசினார்கள். எதிர்த்தும் பல பேர் பேசினார்கள். பேசும்பொழுது கவர்னர் உரையின் மீது எப்படிப் பேசுவது என்பதற்கு ஒரு வரையறை, ஒரு நியதி, ஒரு விதி எந்த நாட்டு நாடாளுமன்ற முறையிலும் இருப்பதாக என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் தெரியவில்லை. கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்த்தும் பேசலாம்

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஜி. என். ராஜா]

ஆதரித்தும் பேசலாம். ஆனால் பேசுபவர்கள், கவர்னர் உரைக்கு நன்றி அறிவிப்புத் தீர்மானத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது தங்களுடைய அரசியல் வாழ்க்கை, தாங்கள் அரசியலில் நடந்து கொண்ட தன்மைகள், தாங்கள் தமிழ் நாட்டில் ஆட்சியிலேயிருந்து இறங்கி வந்தது, எப்படியெல்லாம் தாங்கள் அவதிப்பட்டார்கள், தாங்கள் தோல்வியுற்றது, இதையெல்லாம் இவ்வளவு காலம், 5, 6 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட மனதிலே தழும்பாக ஏற்றுக்கொண்டு பெரும் பசையாக வைத்துக்கொண்டு இன்னும் இருக்கின்றனரே, இந்த விரோதத்தை வைத்துக்கொண்டு பேசியதைப்பார்த்து, அதிலும் எனது மதிப்பிற்குரிய முதிர்ந்த வயதுள்ள அருமை நண்பர்கள் பேசுவதைப் பார்த்து, உள்ளபடியே இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் வளர்வதற்கு இன்னும் ஒரு அரை நூற்றாண்டாவது பிடிக்கும் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் நம்புகிறேன். ஒரு நாட்டினுடைய அரசியல் கட்சி தோல்வியுறுவதும், இன்னொரு எதிர்க்கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதும் உலக வரலாறு கண்ட உண்மை. அந்த வரலாறு கண்ட உண்மையிலேயே இந்த ஆறு ஆண்டுகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன என்ன செய்திருக்கிறது, என்ன என்ன திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை நெஞ்சிலே கைவைத்து மனதார நன்மைகள் செய்திருந்தால், அதைப் பாராட்ட வேண்டும், அதுதான் அரசியலிலே தீர்க்க தரிசனமும், தூரதிருஷ்டியும் வாய்ந்த ராஜதந்திர நிபுணத்துவம் உடைய பேரறிஞர்களுடைய பாரம்பரியத்திலே வந்தவர்களுடைய கடமை.

நேற்றைக்கு முன்தினம் 4-ஆம் தேதியன்று கூவம் மணக்குமா என்று கேட்டார்கள். கூவம் மணப்பது மாத்திரமல்ல, கூவத்தில் உல்லாசமாகப் பொழுது போவதற்கு படகு சென்றது. மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள், மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அத்தனை பேரும் படகிலே உல்லாசமாகக் கூவம் ஆற்றிலே போனார்கள். அந்தத் திறப்பு விழாவிலே முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் எதில் நன்மை இருக்கிறதோ அதை நான் ஆதரிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். நான் அப்பொழுது நினைத்தேன், 6 ஆண்டுகள் கழித்து இந்த அம்மையாராவது நான் ஆதரிப்பேன், நன்மை இருக்கிறது என்று ஒத்துக் கொண்டார்களே என்று பெரு மூச்சு விட்டேன். எனது மதிப்புக்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள்

[திரு. ஜி. என். ராஜா] [1973 பிப்ரவரி 7]

அத்தனை பேரும் இங்கே இருக்கின்றார்கள். அதுவும் மதிப்புக் குரிய நண்பர் திரு. சா. கணேசன் போன்றவர்கள், இன்னும் அத்தனை பேர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மனதிலே நெஞ்சாரக் கைவைத்து யோசித்துச் சொல்ல வேண்டும். எதிர் வரிசையிலே உட்கார்ந்திருக்கிறோம் என்பதற்காக இருக்கிறார்களா அல்லது நெஞ்சத் துடிப்போடு நான் கேட்கிறேன், “எதைச் செய்யவில்லை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு?” இந்த நாட்டுக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்த ஒன்றே போதாதா?” மெட்ராஸ் ஸ்டேட் சென்னை ராஜ்யம். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களைக் கேட்டால், மெட்ராஸ் என்றால்தான் உலகம் பூராவும் புரியும். தமிழ் நாடு என்றால் தெரியாது. தொல்காப்பியம் பிறந்த தமிழ் நாட்டில், தமிழ் நாடு என்றால் தெரியாது, தமிழ் நாடு என்று பெயர் வைப்பதற்கே மதி இல்லாமல் அதையும் பேரறிஞர் அண்ணா வந்துதான் இது உன்னுடைய நாடு. இது தமிழ் மண், உனக்குச் சொந்தம், நாம் இருக்கும் நாடு நமதென்பதறிவோம், இது நமக்கே உரிமையாம் என்பதறிந்தோம் என்ற பாரதியார் வாக்குக்கு இணங்க, தமிழ் நாடு தமிழ் நாடு என்று சொல்லி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் சேர்ந்து முழுங்கி ஏகோபித்துத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோமா இல்லையா? சொல்லுங்கள் நெஞ்சிலே கைவைத்து. அப்படி இந்த நாட்டிலே ஏழை எளிய பாட்டாளி பாராதி மக்கள் அத்தனை பேரும் பயன்பெற எத்தனை திட்டங்கள் போட்டோம்? குடிசை மாற்று வாரியம் என்ன சாமான்யமான திட்டமா? அகில உலகம், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு அத்தனையிலேயிருந்தும் வந்தவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். இங்கே அடையாறு ஓரத்திலேயும், கூவம் ஓரத்திலேயும், பக்கிங்காம் கால்வாய் ஓரத்திலேயும் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் என் பாராட்டக்கூடாது? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ற முறையிலா? எத்தனை வாரியங்கள்? குடிநீர் வாரியம் என்று நியமித்திருக்கிறார்கள். நல்ல சுத்தமான தண்ணீர் கண்டிப்பாக மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று, லட்சோப லட்சக்கணக்கான கிராமங்களில் குடிநீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் ஆதரிக்கக்கூடாதா என்று எதிர்க் கட்சியிலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை என்னுடைய முதல் பேச்சிலேயே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்லதை ஆதரியுங்கள் நாங்கள் செய்யும் கெடுதலை எதிர்த்துச் சொல்லுங்கள் அதுதானே

பி.ப.
6-40

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஜி. என். ராஜு]

எதிர்க் கட்சினுடைய கடமை. இதைச் செய் என்று சொல்லுங்கள். செய்ததை இப்படி செய் என்று சொல்லுங்கள். நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் கோவை மாநாட்டைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களே நீண்ட விளக்கங்கள் எல்லாம் கொடுத்து விட்டார்கள். நிச்சயமாக ஒன்று சொல்கிறேன். அதைப்பற்றி அதிகமாகவேகூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். நிச்சயமாக அது மாநாடாக என்னுடைய கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. மன்னிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அது மாநாடு அல்ல ஆசிரியர் மாநாடு அல்ல, யாரோ குஸ்தி பயில்வான்கள் மாநாடு என்று நான் நினைக்கிறேன். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். அதற்காக நான் சில நிமிடங்களை வீணாக்க விரும்பவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். லேளாண்மைத் துறையில் விலைவு அதிகரிக்கவில்லை. விலைகின்ற பொருள்களிலே 90 பங்கு டெல்லியிலேயிருந்து அனுமதி பெற்று வரவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, மதிப்புக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆதித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பணம் வீங்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பண வீக்கமும் ஒரு காரணம். அதை ஆங்கிலத்திலே இன்ஃபலேஷன் என்று சொல்வார்கள். அவர் என்னமோ பணம் மெலிவுற்றது என்று சொல்கிறார்கள். பணம் வீங்கித்தான் போய் விட்டது. ஒரு நாட்டினுடைய கான்சி, ஒரு நாட்டினுடைய சேலாவணி செய்யக் கூடிய காகிதத்திலே அடிக்கக்கூடிய நோட்டு அதற்கு என்ன மதிப்பு என்பதை, மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த மேலவைக்குப் பேரறிஞர்களாக இருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உள்ளபடியே விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் கோடிக்கணக்கிலே நோட்டு அடித்ததுதான். சுமமா பேப்பர், காகிதத்தில் அடித்தது என்கிறார்கள். எனக்கு நாடாளுமன்ற முறையில் பழக்கமில்லை. தவறு இருந்தால் தெரிவிக்கவும். இந்த ரூபாய் நோட்டை தெருவில் எறிந்து விட்டால், கழுதைதான் தின்னும். வேறு பி.ப. 4-40 ஒன்றும் சாப்பிடாது. ஆனால், இதே கடுதாசி பத்து ரூபாய் நோட்டாக இருந்தால், வீசி எறிவோமா?

[1973 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : கழுதை தின்னுமா?

திரு. கே. ராஜாராம் : கழுதை கண்டால் விடாது.

திரு. ஜி. என். ராஜு : அதை வீசி எறியமாட்டார்கள். அதை எட்டாக மடித்து மடியில் செருகிக் கொள்வார்கள். ஒரு நாணயமான அரசு 200 கோடிக்கு கரென்சி அடிக்க வேண்டுமென்றால், குறைந்தது 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நோட் அடிக்க வேண்டுமென்றால், அந்த அளவுக்குத் தங்கம் இருக்க வேண்டும். இது தான் பொருளாதார அரிச்சுவடி, ஏ. பி. லி. டி. இந்த சர்க்காராக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, நம்மிடம் பணம். நோட் எதுவுமில்லை. தங்கம், வெள்ளியும் கிடையாது. இந்த நோட் காகிதத்திற்கு என்ன மதிப்பு இருக்கிறது? சிங்கப் பூரில் நம் நோட்டைக் கொடுத்தால், இந்த நோட் வேண்டாம் போ என்கிறான். பழைய பத்திரிகை மாதிரி நினைக்கிறான். அவனுக்கு டாலர், ஸ்டெர்லிங் என்று அமெரிக்க, இங்கிலாந்து நாணயங்கள் இருக்கின்றன. நம் நோட்டை வீசி எறிகிறான். வெளி நாட்டில் நம் நோட்டுக்கு அவ்வளவு மதிப்பு. ஒரு சாமான் 200 ரூபாய்க்கு வாங்க 245 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். நம் கரென்சிக்கு மதிப்பு இல்லை. ஏறிக்கொண்டு போகிறது. யார் அதைச் செய்வது? அனைவரும் அப்படித்தான் பேசுகிறார்கள். மனிதனுக்கு காமாலை வந்தால் வீங்கும். பணம் வீங்குமா? உண்மையான விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் இந்தியத் துணைக் கண்டம் பூராவிலும் இருக்கிற பொருளாதாரச் சரிவு. இந்திய அரசின் கடன் சுமை, இந்திய சர்க்காரின் பொருளாதார முறைகேடு தான் காரணமே தவிர, வேறெந்தக் காரணமும் இருக்க முடியாது என்பதை அருள் கூர்ந்து மேலவை துணைத் தலைவர் மூலமாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றபடி கவர்னர் உரையில் இப்பொழுது மழையின் சீற்றம் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கோவை மாவட்டத்தில் பவானி என்று ஒரு நதி. அன்னை பவானி நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு கோடியில் உற்பத்தியாகி, கோபிசெட்டிபாளையம், பவானி வழியாக வந்து காவிரி ஆற்றோடு கலக்கிறது. ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டது. அதற்குத் தடுப்புச் சுவர் கட்ட வேண்டுமென்று குறைந்தது பவானி நதி எங்கு காவிரியோடு சங்கமம் ஆகிறதோ

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஜி. என். ராஜு]

அந்த இடத்திலிருந்து கோபிசெட்டிப்பாளையம் ஏறக்குறைய 25 மைல் நீளம். அதற்குத் தடுப்புச் சுவர் கட்டுவதற்கு நம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் சென்ற மாதம் பவானி வந்து துயரால் துடித்துக் கொண்டிருந்த மக்களுக்கு எல்லாம் பணத்தை வாரி வழங்கி ஏராளமாகத் துணி மணிகள் கொடுத்து, அந்த ஆற்றங்காலுக்கு 'ஃபெளண்டேஷன் ஸ்டோன்' அடிக்கல் நாட்ட வழி செய்தார்கள். தடுப்புச் சுவர் கட்டும் விழாவிற்கு அப்பொழுது பத்தாயிரக் கணக்கில் மக்கள் கூடினார்கள். அவர்கள் உள்ளம் என்ன நினைத்தது என்று முக்கியமாகப் பார்க்க வேண்டும். மாண்பு மிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சும்மா பத்திரிகைகளில் பார்த்துக்கொண்டு, எதிர்க்கட்சி என்பதற்காக பேசிக்கொண்டு வீணாக இந்த நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டாமென்று துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அருமை நண்பர் திரு. முத்துசாமி ஆசிரியர்ப் பிரதிநிதி. அவர் கூட 5 நிமிடத்தில் இந்த மன்றத்தில் சொன்னதை 3 நிமிடத்தில் சொல்லியிருக்கலாம். அவர் மாநாட்டுப் பொதுச் செயலாளர். இயக்கம் இயக்கம் தான். இது என்னுடைய கன்னிப் பேச்சு.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : கன்னிப் பேச்சா? கனிந்த பேச்சுமாகும்.

திரு. ஜி. என். ராஜு : குறுக்கீடுகளை ஏற்றுப் பழக்கப்பட்ட வன். இது கன்னிப் பேச்சு. ஆகவேதான் திரு. முத்துசாமியை விட்டிருக்கிறோம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : உறுப்பினரை விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்றால் என்ன பொருள்?

திரு. ஜி. என். ராஜு : குறுக்கிடாமல் இருங்கள். ஏன் இந்த அர்த்தத்தைச் செய்கிறீர்கள்? ஆசிரியரை இந்த இடத்தில் குறுக்கிடாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறோம். அது தான் தொக்கி நிற்கிறது அங்கே. ஆகையினால், மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இடத்தில் உங்கள் மூலம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாடு நம் நாடு. இந்த நாட்டில் தி.மு.க. செய்தாலும் சரி, எந்த அரசு நன்மை செய்தாலும் சரி, இது நமது எதிர்கால பாரம்பரியத்துக்குள்ள நன்மை. நமது பாரம்பரியம், இந்த

[திரு. ஜி. என். ராஜு] [1973 பிப்ரவரி 7]

நாட்டில் வெள்ளையர் ஆண்டு போனது. இப்பொழுது நம் தி.மு.க. அரசு வந்துள்ளது? அதை ஏன் நீங்கள் எதிர்க்க வேண்டும்? நியாயமான காரணத்தைக் கூறுங்கள். இன்னின்ன காரியத்தை நாவலர் செய்தார்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் செய்தார்கள் என்று கோடிட்டுக் காட்டுங்கள். விளக்கமாகச் சொல்லுங்கள். அதை விட்டு விட்டு மேலவையில், பேரவையில் ஒன்று சொல்லுவது, நிருபர்கள் மாநாட்டில் ஒன்று சொல்லுவது. இதற்கு ஏற்றாற்போல் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் 'எல்லோ பேப்பர்' என்று சொல்லுவார்கள். 'மஞ்சள் பத்திரிகை' என்று இந்த மாதிரிப் பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. அநாகரிகமான பத்திரிகைகள். இந்த மேலவையும் பேரவையும் சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவை. சில குறிப்பிட்ட நிலைக்கு உட்பட்டவை. இங்கே ஜாக்கிரதையாக, உன்னிப்பாக பேச வேண்டும். இங்கே ஒன்று பேசுகிறோம், வெளியில் வேறொன்று பேசுகிறோம். இதையெல்லாம் தான் நான் முதலில், முக்கியமாகக் கன்னிப் பேச்சில் சொல்லுகிறேன். ஆளுநர் உரையில் தீர்க்கதரிசனமாகவும் நல்ல முறையிலும் இந்த அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து எப்படி எப்படியெல்லாம் நிதி உதவியைப் பெற முடியுமோ அதைச் சொல்லி, மற்றும் நிதி ஆணைக் குழுவிலிருந்து எப்படிப் பெற வேண்டுமென்று அமைச்சர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நல்லதொரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிற நேரத்தில் ஆளுநர் உரை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆளுநர் உரை மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. காட்டீர் கோபால் கொண்டு வந்து முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை உட்பூர்வமாக நான் ஏற்று இந்த அளவுக்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த உப-தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

* திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நண்பர் திரு. ஜி. என். ராஜு அவர்கள் கனிவான வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கலாம். எனக்குப் பின் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் ஆசிரியர் சமுதாய மாநாடு கோவையில் கொங்குச் சீமையில் மாநிலம் முழுவதும் இருந்து வந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் கூடிய மாநாட்டை குஸ்தியாளர் மாநாடு என்று சொன்னது நியாயம்தானா, விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னதும் சரி தானா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதலமைச்சர் எனக்குச் சொன்ன

1973 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. முத்துசாமி]

அறிக்கையில் கனிவான வார்த்தையைப் போட்டிருக்கலாம் என்று சொன்னபொழுது ஒப்புக்கொண்டேன். இந்தக் கனிவை எனக்குப் பின்னால் பேசிய உறுப்பினர் ஏன் பயன்படுத்தவில்லை? இந்தப் போக்கில் மீண்டும் வேறு சொற்களை விசுவது சரி தானா? அவர் பேசியது கனிவுதானா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னது சமுதாயத்தை அல்ல. அவர்களே விளக்கமும் சொன்னார்கள். குறுக்கிடாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று விளக்கம் சொல்லிவிட்டார். ஆகிரியர் சமுதாயம் மீது விட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னது பற்றி, அவரே தன் பேச்சைக் கன்னிப் பேச்சு என்று சொன்னார். மாநாடு குஸ்திச் சண்டை போல இருந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே பத்திரிகையில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். எல்லா பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அதில் என்னுடைய பெயரையும் நாவலர் பெயரையும் சொல்லுகிறபொழுது, அமைச்சர் வரவில்லை என்று பேசிய பொழுது, தந்தியைப் படிக்க திரு. முத்துசாமி தொடங்கிய நேரத்தில் முழங்கப்பட்ட முழக்கங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், வெளியிலிருந்து பத்திரிகை படிக்கிறவர்களுக்கு அப்படித்தான் தோன்றும். திரு. முத்துசாமி அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை என்று விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜு கூட பத்திரிகைகளைப் பார்த்து நம்பக் கூடாதென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை நம்பியதற்காக வருந்த வேண்டாம், திரு. முத்துசாமி அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் 6-50 இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை பி. ப. மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்டமன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A.—Statutory Rules and Orders.

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 3426. Revenue, dated the 19th December 1972 in regard to an amendment to the Religious Institutions (Custody, Investments and Lending or